

සිරි සද්දහම් පූජා

(පෝය දෙළහේ වැදගත්කම සහ බුදුරජාණන් වහන්සේ
පිළිබඳ වැදගත් කරුණු සහිතයි.)

සකෙසුම
පූජ්‍ය වරපලානේ සීලවංශ හිමි
නාලයන ආරණ්‍ය සේනාසනය
පන්සියගම

සිරි සදහම් පුජා

(පෝය දොළහේ වැදගත්කම සහ බුදුරජාණන් වහන්සේ
පිළිබඳ වැදගත් කරුණු සහිතයි.)

© : නාඋයන ආරණ්‍ය සේනාසනය

www.nauyana.org

ධර්ම දාන සඳහා මුද්‍රණ විමසීම්.

මුද්‍රණය



දිමුතු මුද්‍රණාලය

අංක 103/A, නුවර පාර, යක්කල.

දුර: 033-2239662 / 077-8829705

විද්‍යුත් තැපෑල: dimuthupub@yahoo.com

දහම් පොත් කියවීම සඳහා පිවිසෙන්න.

වෙබ්: www.dhammadanabooks.com

සියලු බුදුරජාණන් වහන්සේලාට සාධාරණ ධර්මතා (පිළිසිඳ ගැනීමේ සිට පිරිනිවන් පෑම දක්වා)

1. අන්තිම ආත්ම භාවයේදී (පශ්චිම භවය) මනා සිහි නුවණින් යුතුව මව්කුස පිළිසිඳ ගැනීම.
2. මව්කුස තුල පරියංකයෙන් පිටත බලා වැඩ සිටීම.
3. බෝසත් මව සිටගෙන සිටියදී බෝසත් ළදරුවා මව්කුසින් බිහිවනුයේ දෙ අත් - දෙපා දිග හැර හිටිවනමය (සිටගෙන සිටින ඉරියව්වෙන් යුතුවය)
4. උයනකදී මනා සිහිනුවණින් යුතුව මව්කුසින් බිහිවීම (ඉපදීම).
5. උපන් කෙනෙහිම උතුරු දිශාවට සත් පියවරක් වැඩම කොට, අගගා හමස්මී ලොකස්ස... ආදී වශයෙන් සිංහනාද කිරීම.
6. සතර පෙරනිමිති දැකීමෙන් පුත් කුමරු උපන් දිනයේදීම අභිනිෂ්ක්‍රමණය කිරීම
7. පැවදි වෙස්ගෙන, බුදුබව ලබා ගැනීම පිණිස අවම වශයෙන් සත් දිනක් හෝ ප්‍රධන්වියඝී වැඩීම (අවම කාලය දින හතකි. උපරිම කාලය අවුරුදු හයකි).
8. බුදු බවට පත්වන දිනයේදී කිරිපිඬු වැළඳීම.
9. බුදු වීම සඳහා වජ්‍රාසනය මත තණ ඇතිරිල්ලක වැඩ හිඳීම.
10. බුදු බව ලැබීම සඳහා ආනාපාන සති භාවනාව වැඩීම.
11. මාර පරාජය කිරීම.
12. බෝධි පරියංකයෙහිදීම (වජ්‍රාසනයමතදීම) ත්‍රිවිද්‍යා ආදී කොට ඇති සියලු ගුණ ප්‍රතිලාභය (බුදුවීම).
13. සත් සතිය, බෝධීන් වහන්සේ සමීපයෙහිම ගත කිරීම.
14. දහම් දෙසීම පිණිස මහා බ්‍රහ්මයා ආරාධනා කිරීම.
15. ඉසිපතන මගදායේදීම “දම්සක්” දේශනා කිරීම.

16. නවම් මස පුරපසලොස්වක පෝය දින ප්‍රථම වරට ඕවාද ප්‍රාතිමෝක්‍ෂය දේශනා කිරීම.
17. ජේතවනාරාමය පිහිටා ඇති භූමියෙහිම වැඩි කාලයක් වාසය කිරීම (නිත්‍ය වාසය).
18. සැවැත්නුවර දොරටුව සමීපයේදී තීර්ථකයන් දමනය කිරීම සඳහා යමාමහපෙළහර පෑම.
19. තච්චිසා දිව්‍ය ලෝකයේදී අභිධර්ම (විජම්බණ) දේශනා කිරීම (මාතෘ දිව්‍යරාජයා ප්‍රධාන කොට ඇති දිව්‍ය සමූහයාට)
20. තච්චිසා භවනෙහි සිට සංකස්සපුර දොරටුව පිහිටා ඇති ස්ථානයට වැඩම කිරීම.
21. නිරන්තරයෙන්ම ඵල සමාපත්තියට සම වැදීම.
22. දිනපතාම උදේ - සවස මහාකරුණා සමාපත්තියට සම වැදී පිහිට විය යුතු සත්ත්‍වයන් දෙස බැලීම.
23. යම් කිසි හේතුවක් ඇති වූ විට පමණක් ශික්‍ෂාපද පැනවීම (හේතුවක් නොමැති නම් ශික්‍ෂාපද පනවන්නේ නැත)
24. යම් කිසි කරුණක් මතු වූ විට, එම කරුණ මුල් කොට ගෙන (නිමිතිකොට ගෙන) ජාතක කථා දේශනාකිරීම.
25. තම ඥාති සමූහයාට “බුද්ධ වංශ” දේශනාව පැවැත්වීම.
26. ආගන්තුක හික්‍ෂුන් සමග පිළිසඳර කථා කිරීම.
27. දායකයන්ගේ ආරාධනයෙන් වස් වැස නිමාවූ පසු, වස් ආරාධනා කළ දායකයන්ට නොදන්වා සේනාසනයෙන් නික්ම නොයෑම.
28. දිනපතාම “පඤ්ච බුද්ධකෘත්‍යය” කච්ඡනාකොට කිරීම (පෙරවරු කාලයේදී - පස්වරු කාලයේදී - පෙරයම් රාත්‍රී කාලයේදී - මැදියම් රාත්‍රී කාලයේදී - අළුයම් කාලයේදී, කළයුතු කායඝීයන් කච්ඡනාකොට කිරීම පඤ්ච බුද්ධ කෘත්‍යය නම් වෙයි)
29. පිරිනිවන් පාන දිනයේදී මාංශ රසයෙන් යුත් භෝජනයක් වැළඳීම.
30. විසිහතර කෝටි ලක්‍ෂවාරයක් සමාපත්ති වලට සමවැදී පිරිනිවන් පෑම.

උපුටා ගැනීම “බුද්ධවංශ හාළ” යන “බුද්ධවංශවඩ කථා”

සැලකිය යුතුයි :

ඉහත සඳහන් කරුණු වල (15, 17, 18, 20) එම ස්ථාන හැඳින්වීම සඳහා (මේ බුද්ධ ශාසනයේදී යොදා ඇති නම් (ඉසිපතන මිගදාය, ජේතවනාරාමය, සැවැත්තුවර, සංකස්සපුර) එක් එක් බුද්ධ ශාසන වලදී වෙනත් නම් වලින් හඳුන්වන අතර එම ස්ථාන පිහිටන තැන් වෙනස් නොවේ.

වැඩිදුරටත් දැනගැනීම පිණිස, ඉහත සඳහන් සමහර කරුණු පමණක් මෙසේ විස්තර කරමි.

1 වන කරුණ : සියලුම බෝසතාණන් වහන්සේලා පාරමි පුරා අවසන් වූ පසු තව්තිසා භවනෙහි උපත ලබති. බුදු වීමට සුදුසු කාලය පැමිණිවට දේවාතාවෝ විශාල පිරිසක් රැස්වී බෝසතුන් වෙත පැමිණ මනුලොව උපදිනමෙන් ආරාධනා කරති. එම ආරාධනය මූලික කොට ගෙන “පස් මහා බැලුම්” බලා සුදුසු කාලය බව දැන දෙව්ලොවින් චූතව “මා දැන් මව්කුස පිළිසිඳ ගනිමි” යි දැන දැනම මව්කුස පිළිසිඳ ගනී. එයට මනා සිහිනුවණින් යුතුව පිළිසිඳ ගැනීම” යැයි කියනු ලැබේ. පශ්චිමභවික බෝසතාණන් වහන්සේලා ජම්බුද්වීපයේ, මධ්‍ය දේශයේ පමණක් උපත ලබයි. සතර මහද්වීප නම්,

1. ජම්බුද්වීපය 2. උතුරුකුරු දිවයින
3. අපරගෝයානය 4. පූච්චි දේශය

2 වන කරුණ : “පිටත බලා වැඩ සිටීම” යනු බෝසත් මව මුහුණලා සිටින දිශාවයි (මවුකුසින් පිටතට මුහුණලා) පශ්චිම භවික බෝසතාණන් වහන්සේ මව්කුස තුල වැඩ සිටින ආකාරය බෝසත් මවට පමණක් පෙනෙයි (එය බෝසත් මව්වරුන්ට අයත් ධර්මතාවයකි).

3 වන කරුණ : බෝසත් මව පමණක් එසේ සිටගෙන දරු ප්‍රසූතිය කරන අතර, අනිකුත් සියලුම ස්ත්‍රීන් හිඳගෙන හෝ හාන්සිවී හෝ දරු ප්‍රසූතිය කරනු ලබයි. බෝසත් මව අඩු වැඩි නොමැතිව සම්පූර්ණ මාස දහයක් දරු ගැබ දරති (බෝසත් මව්වරුන්ට අයත් ධර්මතාවයකි) තුන්වැනි කරුණින් අවධාරණය කෙරෙනුයේ

බෝසත් ළදරුවා මව් කුසින් බිහිවන ඉරියව්ව පිළිබඳවයි.

4 වන කරුණ : නිවාස, ප්‍රාසාද ආදී ආවරණය වූ ස්ථානයකදී උත්පත්තිය සිදු නොවේ. එලිමහන් තැනකදී උත්පත්තිය සිදුවේ. මව් කුසින් බිහිවන විට, මව්කුස තුළ හටගත් කිසිදු අපවිත්‍ර ද්‍රව්‍යයක් බෝසතුන්ගේ ශරීරයේ තැවරෙන්නේ නැති අතර, “මා දෑත් මව්කුසින් බිහිවන්නෙමි” යි දෑන දෑනම මව්කුසින් බිහිවෙයි. සතරවන කරුණින් අවධාරණය කෙරෙනුයේ උපදිය ස්ථානය සහ ඉපදීම පිළිබඳවයි.

5 වන කරුණ : අභිනිෂ්ක්‍රමණය කිරීමට ප්‍රධාන හේතුව වනුයේ සතර පෙර නිමිති දෑකීමය. පුත් කුමරු උපන්නාට පසු එදිනම නික්ම යෑම සිදුවෙයි. පැවිදි රූපය දැකීමද, පුත් කුමරු ඉපදීමද, අභිනිෂ්ක්‍රමණයද, එකම දිනයක් තුළ සිදුවේ. පශ්චිම භවික බෝසතාණන් වහන්සේට දාව උපදින්නේ එක් පිරිමි දරුවෙක් පමණකි. තම අතේ මාපටගිල්ලෙන් බිසවගෙ නාබිය පිරිමැදීමෙන් දරුගැබ හටගනී.

7 වන කරුණ : පැවිදි වෙස් ගැනීම යනු, අභිනිෂ්ක්‍රමණය කොට, හිසට අඟල්දෙකක් ඉතිරිවන සේ කෙස් වැටිය කපා ඉවත්කොට, ඇඳ පැළඳ ගෙන සිටින ගිහි වස්ත්‍රාභරණද ඉවත් කොට, බ්‍රහ්ම රාජයෙක් විසින් බඹලොව සිට ගෙන එන ලද සෘධිමය අටපිරිකර (කල්පය හටගත්තාට පසු පහළවන නෙළුමෙහි හටගත් සෘධිමය අටපිරිකර) පිළිගෙන, අර්හත් ධජය පෙරවගෙන පැවිදි වෙස් ගනී. කල්පය හටගත්තාට පසු, වජ්රාසනය පිහිටන ස්ථානයේ නෙළුම් පොකුණක් හටගන්නා අතර, එම පොකුණෙහි, බුදුවරු පහළ වන සංඛ්‍යාවට අනුව නෙළුම් මල්ද, සෘධිමය අටපිරිකර ද පහළ වෙයි. එවිට එම කල්පය තුළ බුදුරජාණන්වහන්සේලා කී නමක් පහළ වෙත්දැයි දෙවියෝ බ්‍රහ්මයෝ දැන ගනිති. සුද්ධාවාස බ්‍රහ්මයින් විසින් එම අටපිරිකර අකනිටා බඹලොවට රැගෙන ගොස්, තැන්පත් කොට තබයි. යම් බෝසතාණන් වහන්සේ නමක් අභිනිෂ්ක්‍රමණ කළ කල්හි එම තැන්පත් කොට තැබූ අටපිරිකර ගෙනත් දෙනු ලබන්නේ අනාගාමී වූ බ්‍රහ්මරාජයෙක් විසින්මය. හිසෙහි ඉතිරි වූ අඟල් දෙකක් දිග කෙස් සියල්ලම දකුණු අතට කරකැවී හිසට ඇළී පවතී.

අභිනිෂ්ක්‍රමණය කිරීමට පෙර ධුල ජේදනය කරනු ලබයි. දිවිහිමියෙන් එම කෙස් ධුල්වල ප්‍රමාණය එයම වෙයි. නැවත කෙස් ධුල් කැපීමක් සිදු නොවේ.

ප්‍රධන්වියඝී යනු : පශ්චිමභවික ජීවිතයේදී බුදුවීම පිණිස කරනු ලබන උත්සාහය ප්‍රධන්වියඝී කරන කාලසීමාව වෙනස්වෙයි. සමහර බෝසත්වරු දින හත - මාස හතර - මාස හය - මාස දහය ආදී වශයෙන් ප්‍රධන්වියඝී වඩා ඇත. ප්‍රධන්වියඝී වඩන උපරිම කාල සීමාව අවුරුදු හයකි (ඊට වඩා වැඩිනොවේ). අප බෝසතාණන් වහන්සේට කර්ම විපාකයක් පලදුන් නිසා අවුරුදු හයකි.

9 වන කරුණ : බුද්ධත්වයට පත්වන දිනයේදී වජ්රාසනය මත තෘණ වර්ගයක් අතුරා (තණ ඇතිරිල්ලක්) ඒ මත වැඩ හිඳීම සිදු කරයි. සියලු වජ්රාසන පහළ වනුයේ එකම තැනකය (එය අවිජහිත ස්ථානයකි). එම වජ්රාසන වල දිග පළල උස පමණක් වෙනස් වෙයි. එයට හේතුව ඒ ඒ බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ශරීර ප්‍රමාණයට ගැලපෙන ආකාරයට වජ්රාසනය පහළ වන බැවිනි.

10 වන කරුණ : සියලුම පශ්චිමභවික බෝසත්වරු ආනාපානාසනි කර්මස්ථානය වැඩීම තුළින් බුද්ධත්වයට පත්වෙති.

11 වන කරුණ : කිසිම පුද්ගලයෙක් සසර දුකින් එතෙර වනවාට (මාර විෂය ඉක්මනවාට) මාර දිව්‍ය පුත්‍රයින් කැමති නැත. එම නිසා මාරසේනාව බෝධි මණ්ඩලය වෙත පැමිණ, බෝසතුන් එම ස්ථානයෙන් පලවා හැරීම පිණිස නවවිධ වෂ්ඨා පතිත කරති. එම සියලු ප්‍රහාරයන් බෝසතුන්ට පූජෝපහාරයන් බවට පත්වෙයි. සසර පුරන ලද සමතිංසත් පාරමී ගුණ සිහි කොට, එම ආනුභාවයෙන් මාරසේනාව පරාජයට පත් කරන අතර, ඔවුන් හිස් ලූ ලූ අත දිවයයි. මාරසේනාව පැමිණෙන විට බෝසතුන් සමීපයේ සිටින දෙවියන් - බ්‍රහ්මයින් පවා පලා යන බව සඳහන්ය.

12 වන කරුණ : I බෝධි පයඝීංකය යනු බුදුවීම පිණිස වැඩ සිටින ආසනයයි (වජ්රාසනය). (ශික්ෂාපද නොපනවන ශාසනයකදී නම්)

එම බුදුරජාණන් වහන්සේ පළමු සතිය වජිරාසනය මත ගත කිරීමෙන් අනතුරුව එම වජිරාසනය අන්ත්‍රස්ථානවෙයි. II සියලු ගුණ ප්‍රතිලාභය යනු ඔබ අසාධාරණ ඥාණ ඇතුළුව සියලුම බුද්ධ ඥාණ අවබෝධ කිරීමය (සියලු බෝසත්වරු එලිමහන් තැනකදීම බුද්ධත්වයට පත්වේ)

(ශික්ෂාපද පනවන ශාසනයකදී නම්) එම බුදුරජාණන්වහන්සේ වජිරාසනය මත පළමු සතිය ගත කිරීමෙන් අනතුරුව එම වජිරාසනය පොළොව යටට ගිලාබැස තිබී සඵලදායක අන්ත්‍රස්ථාන වන දිනයේදී නැවත පොළොව මත පිහිටයි. ඒ ඒ තැන් වල වැඩසිටින සඵලදායකත් වහන්සේලා වජිරාසනය මතට වැඩමකොට නිර්මිත බුදුරුවක් මැවී ධර්ම දේශනා කර අහසට පැන නැගී යමක ප්‍රාතිභායාමී පා, තේජෝ කසින සමාප්තියට සමවැදී ආදාහනය වී සඵල දායකත් අන්ත්‍රස්ථානවෙයි.

කල්ප විනාශය සිදුවන විට, මේ මහ පොළොවේ අවසානයට විනාශ වන්නේ වජිරාසනය පිහිටා තිබූ තැනය. පොළොව නැවත සකස් වන විට, පළමු කොටම සකස් වන්නේද වජිරාසනය පිහිටන තැනයි. ඊට පසු ක්‍රමක්‍රමයෙන් පොළොව වැඩෙයි.

15 වන කරුණ : සියලු බුදුරජාණන්වහන්සේලාගේ ප්‍රථම ධර්ම දේශනාව ‘දම්සක් පැවතුම්’ දේශනාවයි. අප බුදුරජුන් යම් තැනක වැඩ හිඳ එම දේශනාව කලාද සියලු බුදුරජාණන්වහන්සේලා එතැනම වැඩ හිඳිමින් එම දේශනාව පවත්වති. ‘ඉසිපතන මිගදාය’ යනු එම ස්ථානය (භූමිය) හැඳින්වීම සඳහා මේ බුද්ධ ශාසනයේ දී යොදා ඇති සම්මුති නාමයයි. එම නාමය පමණක් අනිකුත් බුද්ධශාසන වලදී වෙනස් වෙයි. (අවිජහිත ස්ථානයකි)

16 වන කරුණ : බුදුරජාණන් වහන්සේලා නවම්පෝය දිනයකදීම එහි හික්කු පැවිදි උපසම්පදාව ලැබූ මහ රහතන්වහන්සේලා ඉදිරිපිටදී ඕවාද ප්‍රාතිමෝක්ෂය දේශනා කරණ අතර, එය බුදුරජාණන්වහන්සේලාගේ ප්‍රථම ප්‍රාතිමෝක්ෂ දේශනාවද වෙයි. අප බුදුරදුන්, රහතන්වහන්සේලා 1250 ක් ඉදිරිපිටදී එය පවත්වන ලදී (උරුවෙල් කාශ්‍යප ප්‍රධාන ඔහුගේ පිරිවර 1000 යි + අගසව් දෙනම ප්‍රධාන ඔවුන්ගේ පිරිවර 250 යි = 1250 යි). ප්‍රථම ඕවාද

ප්‍රාතිමෝක්‍ෂ දේශනාව පැවැත්වීමට අංග හතරක් සම්පූර්ණ වී තිබිය යුතුය. එම අංග හතර මෙසේය,

1. ප්‍රාතිමෝක්‍ෂ දේශනාවට සහභාගී වන සියලුම භික්‍ෂූන්වහන්සේලා “ඒභිභික්ඛු” පැවිදි උපසම්පදාව ලබා තිබීම.

2. එම භික්‍ෂූන් වහන්සේලා සියලු දෙනාම “සිව්පිළිසිඹියාපත්” මහරහතන් වහන්සේලා වීම.

3. එම භික්‍ෂූන් වහන්සේලා සියලු දෙනාම කිසිදු ආරාධනාවකින් තොරව තම තමන්ගේ කැමැත්තෙන් එක් තැනකට රැස්වීම.

4. නවමී පසළොස්වක පොහොය උදාවීම (මාස පූණ්ඨි නැකත)

ඕවාද ප්‍රාතිමෝක්‍ෂය යනු බනතී පරමං තපොතිතිකබා... සබ්බපාපසස අකරණං... අනුපවාදො අනුපසාතො..., සියලු බුදුරජාණන්වහන්සේලා මේ ගාථා තුනෙන් පමණයි පාමොක් උදෙසීම කරනු ලබන්නේ. (භික්‍ෂූන් වහන්සේලා මෙන් ශික්‍ෂා පද දේශනා කිරීමක් නොකරයි)

17 වන කරුණ : සියලු බුදුරජාණන් වහන්සේලාගේ නිත්‍ය වාසය ජේතවනාරාම භූමියයි (එය අවිජහිත ස්ථානයකි).

19 වන කරුණ : සියලු බෝසත් මච්චරු පුත් කුමරා ඉපදී දින හතකින් කඵරිය කොට තුසිත භවනෙහි උපදින අතර, පිරිවර සමග තච්ඡිසා භවනට පැමිණ “අභිධර්ම දේශනාව අසා සෝවාන් ඵලයට පත්වෙති. නැවත මනුෂ්‍ය ලොකයේ නූපදිති. තුසිත දෙව්ලොව සිට ඉහලට ගමන්කොට රහත්වී පිරිනිවන් පානු ලබයි”.

20 වන කරුණ : තච්ඡිසා භවනේ සිට මිනිස් ලොවට වැඩම කරනු ලබන බුදුරජාණන්වහන්සේලා සිය ප්‍රථම පියවර පොළොව මත තබනුයේ එකම ස්ථානයටය (එය අවිජහිත ස්ථානයකි).

22 වන කරුණ : බුදුරජාණන් වහන්සේලා පිහිට විය යුතු ලෝකසත්ත්වයන් දෙස බලනුයේ මහා කරුණා සමාපත්ති ඥානයෙනි. දිනපතාම, උදේ හවස එම කෘත්‍යය සිදු කරනු ලබයි.

28 වැනි කරුණහි සඳහන් “පංච බුද්ධ කෘත්‍යයට” අයත් කායථිකි.

23 වන කරුණ : හැම බුද්ධශාසනයකම ශික්‍ෂාපද පැනවීමක් නොකරයි (විපස්සි - සිඛි - වෙස්සභු ආදී බුද්ධශාසන වලදී ශික්‍ෂාපද පැනවීමට සුදුසුතරමේ හේතුවක් ඇති නොවූ නිසා ශික්‍ෂා පද පැනවූයේ නැත. කකුසඳ, කෝනාගම, කාශ්‍යප, ගෞතම ආදී ශාසන වලදී ශික්‍ෂාපද පැනවීමට සුදුසු හේතු උපන් නිසා සිඛ පද පනවන ලදී).

24 වන කරුණ : මෙම කරුණ විස්තර කිරීමට උදාහරණයක් සඳහන් කරමි : අප බුදුරදුන් ප්‍රථම වරට කිඹුල්වත් පුරයටවැඩම කළ අවස්ථාවේදී, යශෝධරා දේවිය තමාටලැබුණු විවාහ යෝජනා ප්‍රතික්‍ෂේප කොට. වෙනත් විවාහ ජීවිතයකට පත් නොවී “පතිවෘතාව” රැකි බව, සුද්ධෝදන රජු විසින් ප්‍රකාශ කළ කල්හි, අප බුදුරජාණන්වහන්සේ විසින් “මැය මේ ජීවිතයේ දී පමණක් නොව, අතීත ජීවිත වලදී ද, “පතිවෘතාව” රැකි බව පවසා සඳකිඳුරු ජාතකය දේශනා කළසේක. අනිකුත් බුදුරජාණන් වහන්සේලාද ජාතක කථා දේශනා කරනුයේ යම්කිසි කරුණක් මතු වූ විටමය.

25 වන කරුණ : තම ඥාතීන්ට “බුද්ධවංශ දේශනාව” පැවැත්වීමට පෙර, ඔවුන්ගේ මානය දුරු කිරීම පිණිස අහසට පැන නැගී යමා මහපෙළහර පවත්වනු ලබයි. අප බුදු රජාණන්වහන්සේ ප්‍රථම වරට කිඹුල්වත් පුරයට වැඩි අවස්ථාවේ තමන්වහන්සේට වඩා වයසින් වැඩි අය මාන්තාධිකව වන්දනා නොකොට සිටීම අරමුණු කොට අහසට පැණනැගී රුවන් සක්මනක් මවා ඒ මත වැඩ සිටිමින් “යමක ප්‍රාතිභායථි” පෑ සේක. අනතුරුව සැරියුත් මහ රහතන්වහන්සේගේ ආරාධනයෙන් බුද්ධවංශ දේශනාව පැවැත්වූසේක.

27 වන කරුණ : වස් වසා අවසන් වූ පසු, සමහර හික්‍ෂුන් වහන්සේලා වස් ආරාධනා කළ දායකයන්ට දැනුම් නොදී සේනාසනය අතහැර පිටව යති. නමුත් බුදුරජාණන් වහන්සේලා එසේ නොකරති. අනිවාර්යයෙන්ම වස් ආරාධනා කළ දායකයන්ට දැනුම් දී සේනාසනය අතහැර වැඩම කරති.

28 වන කරුණ : දවස කොටස් පහකට බෙදෙන අතර, ඒ ඒ කාලය තුළදී කළ යුතු යම් කායසීක් වෙන්ද එය කඩ නොකොට, අතපසු නොකොට දිනපතාම කිරීම, සියලු බුදුවරයන් වහන්සේලාගේ සිරිතය. බුදුරජානන් වහන්සේලා “පඤ්ච බුද්ධකෘත්‍යය” සිදු කරනු ලබන්නේ මෙසේය.

1. පෙරවරු කාලය : පෙරවරු 6.00 සිට මධ්‍යාහන දක්වා කාලය තුල, පිණ්ඩපාතයේ වැඩම කිරීම, දන් වැළඳීම, ගිහි පිරිස වෙනුවෙන් කාලය වැය කිරීම (ධර්ම දේශනා කිරීම, මහාකරුණා සමාපත්තියෙන් දුටු චේතනා ජනයන්ට පිහිට වීම...), ආගන්තුක හිඤ්ඤාත් සමග පිළිසඳරෙහි යෙදීම, හිඤ්ඤාණින් සම්බන්ධ කටයුතු... ආදී කෘත්‍යයන් සිදුකිරීම.

2. පස්වරු කාලය : මධ්‍යහ්නයේ සිට සවස 6.00 දක්වා කාලය තුල, ගිහි පිරිස වෙනුවෙන් කාලය වැය කිරීම (ධර්ම දේශනා කිරීම, මහා කරුණා සමාපත්තියෙන් දුටු චේතනා ජනයන්ට පිහිට වීම... ආදිය) ආගන්තුක හිඤ්ඤාත් සමග පිළිසඳරයෙහි යෙදීම, හිඤ්ඤාණින් සම්බන්ධ කටයුතු, පැන් පහසුවීම, මහාකරුණා සමා පත්තියට සම වැදීම ආදී කටයුතු සිදු කරයි.

3. පෙරයම් රාත්‍රී කාලය : සවස 6.00 සි රාත්‍රී 10.00 දක්වා පැය 4.00 ක කාලය තුල, හිඤ්ඤාත්වහන්සේලාට ධම්මදේශනා කිරීම, දහම් ගැටළු විසඳා දීම, සිබ පද පැනවීම, ජාතක කථා දේශනා කිරීම... ආදී කටයුතු සිදු කරනු ලබයි (එම පැය හතර හිඤ්ඤාත්වහන්සේලා සඳහා පමණයි)

4. මැදියම් රාත්‍රී කාලය : රාත්‍රී 10.00 සි රාත්‍රී 2.00 දක්වා (පැය 4.00 කි). එම පැය හතර තුල, දෙවියන්ට... බ්‍රහ්මයන්ට ධර්ම දේශනා කිරීම ඔවුන්ගේ දහම් ගැටළු විසඳා දීම... ආදී කටයුතු සිදු කරනු ලබයි. (මැදියම් රාත්‍රී කාලය දෙවියන්... බ්‍රහ්මයින් සඳහා පමණයි)

5. අළුයම් කාලය : රාත්‍රී 2.00 සිට අළුයම 6.00 දක්වා (පැය 4.00 යි) එම පැය හතර, කොටස් තුනකට බෙදා ගෙන කටයුතු සිදු

කරනු ලබයි. එනම්,

I. රාත්‍රී 2.00 සිට අළුයම 3.20 දක්වා - පැය තුනයි විනාඩි විස්සක් (පැ.1.20), ඉරියව් සම වීම පිණිස සක්මන් කිරීම (දවසින් බොහෝ වේලාවක් වාඩිවී සිටි නිසා)

II. අළුයම 3.20 සිට අළුයම 4.40 දක්වා පැයකුත් විනාඩි විස්සක් (පැය 1.20) සැතපීම

III. අළුයම 4.40 සිට අළුයම 6.00 දක්වා පැයකුත් විනාඩි විස්සක් (පැය. 1.20 ක්) අවදි වී දැනටි වළඳා ශරීරය පිළිදකුම් කිරීම, මහා කරුණා සමා පත්තියට සමවැදී වේතනය ජනයන් දෙස බැලීම (පිහිට විය යුතු සත්ත්වයින් දෙස බැලීම). පිණ්ඩපාතයේ වැඩිමට තව කල්වේලා ඇත්නම් එල සමාපත්තියට සම වැදීම.

29 වන කරුණ : මාංශ රසයෙන් යුත් භෝජනය යනු මාංශ වර්ගයකින් පිළියෙල කළ ආහාරයක් නොවේ. මස් රසයෙන් යුත් ව්‍යංජනයකි.

30 වන කරුණ : සියලුම බුදුරජාණන් වහන්සේලා එළිමහන් ස්ථානයකදීම පිරිනිවන් පානු ලබති. සියලු බුදුරජාණන් වහන්සේලාගේ ඉපදීම - බුදුවීම - පිරිනිවන් පෑම වෙසක් පොහොය දිනකදීම සිදු වේ. උත්පත්තිය සිදුවන ස්ථානය හා පිරිනිවන්පාන ස්ථානය වෙනස් වන අතර, බුද්ධත්වයට පත්වන ස්ථානය හා “දම්සක්” පවත් වන ස්ථානය වෙනස් නොවේ.

“බුද්ධ වංශ පාළියෙහි” සහ “බුද්ධවංසට්ඨ කථාවෙහි” ඇතුළත් වෙනත් කරුණු,

පස් විසි බුදුරජාණන්වහන්සේලාගේ වංශ කථා වෙන වෙනම දේශනාකර ඇති අතර, ඒ හැම වංශ කථාවකම පහත සඳහන් කරුණු වල විස්තර ඇතුළත්ව ඇත.

උපන් කල්පය, බුදුරදුන්ගේ නම, උපන් කුලය, උපන් නගරය, මවගේ පියාගේ නම්, අග මෙහෙසියගේ නම, පුත් කුමරුගේ නම, පරිවාර බිසෝවරුන්ගේ සංඛ්‍යාව, මාලිගා තුනේ නම්, ගිහිගෙයි වාසය කල අවුරුදු ගණන, අභිනිෂ්ක්‍රමණය කිරීමට යොදාගත්

යානාව, ප්‍රධන් වීයඝී වඩන ලද කාලය, බෝධි වෘක්‍ෂයේ නම, දඹසක් පැවැත්වීම, ධර්මානුස්මය, ශ්‍රාවක සන්නිපාතය, අග්‍රශාවකයන්ගේ නම් උපස්ථායක භික්‍ෂුවගේ නම, අග්‍රශාවිකාවන්ගේ නම්, ගිහි අග්‍රඋපස්ථායකයෝ දෙදෙනාගේ සහ උපස්ථායිකාවෝ දෙදෙනාගේ නම්, නිත්‍ය පරිවාර භික්‍ෂුන් ගණන, බුදුරැස් විහිදෙන දුර ප්‍රමාණය, ශරීරයේ උස ප්‍රමාණය, ආයුෂ ප්‍රමාණය, පිරිනිවැන් පෑ ස්ථානය... බුදුරජාණන් වහන්සේලාගේ වංශ කථා (ප්‍රචේති කථා නොහොත් විස්තර කථා) ඇතුලත් බැවින් මෙම දේශනාවට “බුද්ධ වංශ” දේශනාවයයි කියනු ලැබේ. (බුද්ධ වංශ දේශනාව ඇතුලත් ධර්ම ග්‍රන්ථය “බුද්ධවංශ පාළි” නම් වෙයි. එහි අටුවාව “බුද්ධ වංසට්ඨ කථා” නම් වෙයි. වුද්දකනිකායට අයත්ය)

සියලු බුදුරජාණන් වහන්සේලාගේ වෙනස්කම් අටකි,

- (1) ආයුෂ ප්‍රමාණය
- (2) ශරීර ප්‍රමාණය (උස)
- (3) උපදින කාලය
- (4) ප්‍රධන් වීයඝී කළ කාලපරිච්ඡේදය
- (5) බුද්ධ රශ්මිය පැතිරෙන දුර ප්‍රමාණය
- (6) අභිනිෂ්ක්‍රමණය කිරීමට යොදා ගන්නා යානය
- (7) බෝධි වෘක්‍ෂය
- (8) විජීරාසනයේ ප්‍රමාණය (දිග, පළල, උස) යන මේ කරුණු අට සියලු බුදුරජාණන් වහන්සේලාට එක හා සමානව නොපිහිටයි.

1. ආයුෂ ප්‍රමාණය : සමහර බුදුරජාණන් වහන්සේලා දීඝායුෂ වන අතර, සමහර බුදුරජාණන් වහන්සේලා අල්පායුෂ වෙති (උපරිමය අවුරුදු ලක්‍ෂයකි, අවමය අවුරුදු සියයකි)

උදා: ජීවංකර බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ආයුෂය අවුරුදු ලක්‍ෂයකි. වංගල බුදුරජුන්ට 90,000 කි. විජයසි බුදුරජුන්ට 80,000 කි. කාශ්‍යප බුදුරජුන්ට 20,000 කි. භෞතල බුදුරජුන්ට ආසන්න වශයෙන් අවුරුදු 100 කි.

2. ශරීර ප්‍රමාණය (උස) : සමහර බුදුරජාණන් වහන්සේලාගේ

ශ්‍රී ශරීරය බොහෝ උසය. සමහර බුදුරජාණන් වහන්සේලා ඊට වඩා උසින් අඩුය.

උදා: දීපංකර බුදුරජාණන් උස රියන් 80 කි. මංගල බුදුරජාණන් රියන් 88 කි. යුමන බුදුරජාණන් රියන් 90 කි. චූෂ්‍ය බුදුරජාණන් රියන් 58 කි. කාශ්‍යප බුදුරජාණන් රියන් 20 කි. ගෞතම බුදුරජාණන් රියන් 18 කි.

3. උපදින කුලය : සියලුම බුදුරජාණන් වහන්සේලා ඤාත්‍රිය බ්‍රාහ්මණ (බමුණු) කුල දෙකේ පමණක් උපදී.

උදා: දීපංකර බුදුරජාණන් ඤාත්‍රිය කුලයේද, කාශ්‍යප බුදුරජාණන් බ්‍රාහ්මණ කුලයේද, ගෞතම බුදුරජාණන් ඤාත්‍රිය කුලයේද ඉපදුණි.

4. ප්‍රධාන වීර්‍යය : බුද්ධත්වයට පත්වීම පිණිස ප්‍රධාන වීර්‍යය වඩන කාලය උපරිමය අවුරුදු 6 කි. අවමය දින 7 කි.

උදා: දීපංකර බුදුරජාණන් මාස 10 කි. මංගල බුදුරජාණන් මාස 8 කි. කෝතාගමන බුදුරජාණන් මාස 06 කි, කෝතාගමන බුදුරජාණන් මාස 04 කි, චූෂ්‍ය බුදුරජාණන් දින 15 කි..... කාශ්‍යප බුදුරජාණන් දින 07 කි, ගෞතම බුදුරජාණන් අවුරුදු 06 කි

5. බුද්ධ රශ්මිය : බුදුරජාණන් වහන්සේලාගේ ශ්‍රී ශරීරයෙන් නිකුත්වන බුද්ධ රශ්මිය (බුද්ධරශ්මි) පැතිරී ඇති දුර ප්‍රමාණය, එක් එක් බුදුරජාණන් වහන්සේලාට අනුව අඩු වැඩි වෙයි. මෙම බුද්ධ රශ්මිය පැතිරෙන දුර ප්‍රමාණය ඒ ඒ බුදුරජාණන් වහන්සේලාගේ කැමැත්ත මත රඳා පවතී. යම් බුදුවරයෙක් කොපමණ දුරකට තම බුද්ධ රශ්මිය පැතිරෙනවාට කැමතිද එපමණ දුරකට එය පැතිරෙයි.

උදා: මංගල බුදුරජාණන්ගේ ශරීර රශ්මිය දැසදහාසක් සැන්වල පැතිරී තිබුණි. කාශ්‍යප බුදුරජාණන්ගේ ශරීර රශ්මිය පැතිරී තිබුණ දුර ප්‍රමාණය යොදන දුරකි. චූෂ්‍ය බුදුරජාණන්ගේ යොදන දුරකි. ඩම්බ බුදුරජාණන්ගේ යොදන දුරකි. පුළුන්තර බුදුරජාණන්ගේ යොදන දුරකි. ගෞතම බුදුරජාණන්ගේ රශ්මිය පැතිරී තිබුණ දුර ප්‍රමාණය බඩයකි. (සමහර බුදුවරයන්ගේ ශරීර රශ්මිය පැතිරී තිබුණ දුර ප්‍රමාණය නියමයක් නොවන) බුද්ධ රශ්මිය එක් දිශාවකට පමණක් පැතිරී පවතින්නාක් නොව ශ්‍රී ශරීරය හතරපසම පැතිරී පවතී. මෙහි සඳහන් කර ඇත්තේ 'සුඛ වර්ණ බුද්ධ රශ්මිය' ගැන නොවේ. ශ්‍රී ශරීරයෙන් නික්මගියෙන්ම නිකුත් වන 'සුදු බුද්ධ රශ්මිය' (සුදු බුදු රැස්) පිළිබඳවයි.

6. අභිනිෂ්ක්‍රමණය කිරීමට යොදාගත් යානය :

පශ්චිම භාවිත බෝසතානන් වහන්සේලා ඇතාපිටද, අශ්වයාපිටද, රථයෙන්ද, (ප්‍රාසාදයෙන්ද,) සිව්කාවෙන්ද (දෝලාවෙන්) පා ගමනින්ද අභිනිෂ්ක්‍රමණය කරති.

උදා: දීපංකර, යුමන, ඩබ්බි, කෝණාගමන ආදී බුදුරජාණන් වහන්සේලා අභිනිෂ්ක්‍රමණය කළේ අරත් යානයෙනි. මංගල, යුජාන, තිස්ස, භෞතම ආදී බුදුරජාණන් වහන්සේලා අභිනිෂ්ක්‍රමණය කළ යානය අශ්ව යානයයි. පදුම, ථේවන, වියදුස්සි, කකුසුද අභිනිෂ්ක්‍රමණය කළ යානය රථ යානයයි. අනෝමදස්සි, ඩුද්ධන්ථි, වෙස්සඞ්‍ර බුදුරජාණන් වහන්සේලා අභිනිෂ්ක්‍රමණය කළ යානය ඩබ්බිකාව යානයයි. (දෝලාව). නාභද බුදුරජාණන්වහන්සේ අභිනිෂ්ක්‍රමණය කළේ පාගමනින්. සෝභිත, පදුමුත්තර, කාශ්‍යප ආදී බුදුරජාණන්වහන්සේලා ප්‍රාසාදයෙන් අභිනික්මන් කළ සේක. අභිනිෂ්ක්‍රමණය කළ යුතුයැයි ඩබ්බි කෙනෙහිම බෝසතානන් වහන්සේ වැඩි ඩබ්බි ප්‍රාසාදය (ප්‍රාසාදය තුළ ඩබ්බි සෙසු චරිතන් සමගම) අභිනික්මන් ගමන්කොට බෝධි වෘක්‍ෂය මැදි කොට ගෙන බිම වහිටයි. (වැඩි විශ්වරූප වුවුවා වෙන් ගත යුතුය.)

7. බෝධි වෘක්‍ෂය :

දීපංකර බුදුරජාණන්ගේ බෝධි වෘක්‍ෂය පුලිල (පළොල්) රුක ය
 මංගල බුදුරජාණන්ගේ බෝධි වෘක්‍ෂය නා රුක ය
 පියුමතුරා බුදුරජාණන්ගේ බෝධි වෘක්‍ෂය හොර රුක ය
 සුජාත බුදුරජාණන්ගේ බෝධි වෘක්‍ෂය හුන රුක ය
 වෙස්සඞ්‍ර බුදුරජාණන්ගේ බෝධි වෘක්‍ෂය සල් රුක ය
 චුස්ස බුදුරජාණන්ගේ බෝධි වෘක්‍ෂය නෙල්ලි රුක ය
 කාශ්‍යප බුදුරජාණන්ගේ බෝධි වෘක්‍ෂය නුග රුක ය
 ගෞතම බුදුරජාණන්ගේ බෝධි වෘක්‍ෂය ඇස්තු රුක ය

8. වජිරාසනයේ ප්‍රමාණය :

ඒ ඒ බුදුරජාණන් වහන්සේලාගේ වජිරාසනයේ දිග, පළල, උස වෙනස් වෙති.

දීපංකර බුදුරජාණන්ගේ වජිරාසනයේ දිග, පළල, උස රිගන් 53 බැගින් වේ

මංගල බුදුරජාණන්ගේ වජිරාසනයේ දිග, පළල, උස රිගන් 57 බැගින් වේ

පදුමුත්තර (පියුමතුරා) බුදුරජාණන්ගේ වජිරාසනයේ දිග, පළල, උස රිගන් 38 බැගින් වේ

වෛස්ඤා බුදුරජාණන් වහන්සේගේ දිග, පළල, උස රියන් 40 බැගින් වේ
කකුසඳ බුදුරජාණන් වහන්සේගේ දිග, පළල, උස රියන් 26 බැගින් වේ
කාශ්‍යප බුදුරජාණන් වහන්සේගේ දිග, පළල, උස රියන් 15 බැගින් වේ
ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේගේ දිග, පළල, උස රියන් 14 බැගින් වේ

සියලු බුදුරජාණන් වහන්සේලා අත් නොහැර පරිභෝග කරන ස්ථානය සතරකි (අවිජ්ඣිත ස්ථාන සතර)

1. සියලු බුදුරජාණන් වහන්සේලාගේ වජිරාසන එකම තැන පිහිටයි. බුද්ධගයාවේ ස්ථානයකි (අවිජ්ඣිත)
2. සියලු බුදුරජාණන් වහන්සේලාගේ “දම්සක” දේශනය පැවැත්වීම එකම තැනය.
3. සියලු බුදුරජාණන් වහන්සේලාගේ “දේවාචරෝහණ” අවස්ථාවේදී සිය ප්‍රථම පියවර පොළොව මත තබනුයේ එකම තැනටය. සංකස්සපුර දොරටුව එය අවිජ්ඣිත ස්ථානයකි.
4. සියලු බුදුරජාණන් වහන්සේලාගේ ගඳකිළි ජේතවනාරාමයෙහි එකම තැන පිහිටන අතර, එම ගඳකිළි තුල ඇති ඇඳන්හි පාසතර පිහිටන තැන් ද වෙනස් නොවේ (ජේතවනාරාම භූමියද එම භූමිය තුල ගඳ කිළි පිහිටන තැනද එම ගඳකිළි තුල ඇඳන් පිහිටන තැන (පාසතර පිහිටන තැන්ද) සියලු බුදුරජාණන් වහන්සේලා අත් නොහැර පරිභෝග කරති.) මේ අවිජ්ඣිත ස්ථාන සතර. තුන්කාලයටම අයත් බුදුරජාණන් වහන්සේලාට සාධාරණය.

කිසිවෙකුටත් අන්තරාය කළ නොහැකි ධර්මා සතරකි,

1. බුදුරජාණන් වහන්සේලා උදෙසා පූජාකරණ ලද සිව්පසයට කිසිවෙකුටත් අන්තරාය කළ නොහැක.
2. බුදුරජාණන් වහන්සේලාගේ ජීවිත වලට කිසිවෙකුටත් අන්තරාය කළ නොහැකි.
3. බුදුරජාණන් වහන්සේලා ගේ දෙතිස් මහා පුරුෂ ලක්ෂණ වලට හා අසූවක් අනුචාරක ලක්ෂණ වලට අන්තරාය කළ නොහැක.

4. සියලු බුදුරජාණන් වහන්සේලාගේ ශ්‍රී ශරීරයෙන් නිකුත්වන බුදුරැස් වලට කිසිවෙකුටත් අන්තරාය කළ නොහැක.

නියත විවරණ ලැබූ මහබෝසතාණන් වහන්සේලාට අභව්‍යය ස්ථාන මෙසේය :

උත්පත්තියෙන්ම අන්ධයෝ නොවෙති, බිහිරෝ නොවෙති, උමතුභාවයට පත් නොවෙති, කෙළතොලු නොවෙති, පිළි නොවෙති, දාසීන්ගේ කුසේ නූපදිති, කුෂ්ඨ රෝගින් නොවෙති, පණ්ඩක නොවෙති, ස්ත්‍රී ආත්මභාව නොලබයි. උභතෝබ්‍යඤ්ජන නොවෙති (ලිංගය පරිවර්තනය නොවෙති).

තිරිසන් ආත්මභාව වලදී වටුවාට වඩා කුඩා ශරීර ඇති සතුන් වීද, ඇතාට වඩා මහත් ශරීර ඇති සතුන් වීද නූපදිති. ධූප්පිපාසික සහ නිජ්ඣාමතණ්ඞික යන ප්‍රේතයෝනි වල නූපදිති.

කාලකඤ්ජිත අසුරනිකායේ, කාමලෝකයෙහි මාර දිව්‍යපුත්‍රයන්වී, නූපදිති. ප්‍රත්‍යන්ත දේශයන්හි නූපදිති. ලෝකන්තරික නරකයෙහි, අවිච්ඡිත නරකයෙහි, අසංඥාල බ්‍රහ්මලෝකවල පංචම සුද්ධාවාස බ්‍රහ්මලෝකවල, අරුපාවචර බ්‍රහ්මලෝක සතරෙහි, පිටසක්වල නූපදිති. පංචානන්තරික පාපකර්ම නොකරති. නියත මිත්‍යාදෘෂ්ටික නොවෙති.

අප භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පමණක් සහජාත පරිච්ඡේදයක් සහ නක්ෂත්‍ර (නැකත්) පරිච්ඡේදයක් වදාළ සේක.

සහජාත පරිච්ඡේදයට වස්තු සතකි (අප මහ බෝසතුන් ඉපදුන දිනයේදීම උපන් වස්තු)

- | | |
|---|------------------|
| 1. අප මහ බෝසතුන් | 2. යශෝධරා කුමරිය |
| 3. ඇසතු බෝරුක | 4. ඡන්ත ඇමති |
| 5. කාළදායී ඇමති | 6. කන්ථක අශ්වයා |
| 7. සතර මහ නිධානය (ඉන් එකක් ගව්වක් පමණය, එකක් අඛයොදානුක් පමණය, එකක් තුන් ගව්වක් පමණය, අනෙක යොදුනක් පමණය) | |

නක්ෂත්‍ර (නැකත්) පරිච්ඡේදය

අපමන බෝසතාණන් වහන්සේ උතුරුසල නැකතින් මවු කුස පිළිසිඳගත්ත. අභිනිෂ්ක්‍රමණය කළහ. දම්සක් පැවැත්වූහ. යමක මහා ප්‍රාතිභායථී පෑවේය.

විසා : (මේසාබ) නැකතින් ඉදපිම - බුදුවීම - පිරිනිවන්පෑම සිදු වූහ.

මාෂ : නැකතින් බුදුරජාණන්වහන්සේගේ “ශ්‍රාවක සන්නිපාතයද”, ආයුසංස්කාරය අතහැරීමද සිදුවිය.

අස්විදු : නැකතින් දේවාචරෝහණය සිදුවූහ.

අප මහ බෝසතුන් ඉපදුනු කෙනෙහිම වදන් පිට කළ ආත්මභාව තුනකි.

1. මහෙෂ්ඨ ආත්මභාවය

මහෙෂ්ඨ ආත්මභාවයෙහිදී මව්කුසින් බිහිවීමට ආසන්න අවස්ථාවේදී සත් දෙව් රජු පැමිණ සඳුන් හරයක් අතෙහි තබා ගියේය. බෝසතුන් එය මිටමොළවාගෙනම බිහිවූහ. එවිට එම මෑණියෝ “දරුව, කුමක්ගෙන ආවෙහි දැයි” ඇසූහ. “මෑණියනි ඖෂධයැයි නම් තැබිය. පසුව මහඖෂ්ඨ නමින් ප්‍රසිද්ධ විය.

2. වෙස්සන්තර ආත්මභාවය

වෙස්සන්තර ආත්මභාවයෙහි දී මවුකුසින් බිහිවූ කෙනෙහිම දකුණු අතර දිගුකොට, “මෑණියනි දන් දීමට ගෙයි කිසිවක් තිබේදැයි” කියා ඇසීය. එවිට මෑණියෝ දහසින් බැඳි පියල්ලක් පුතුගෙ අතෙහි තැබූහ.

3. අවසාන ආත්මභාවය

අවසාන ආත්මභාවයේදී මවු කුසින් බිහිවූ කෙනෙහිම උතුරු දිශාවට සත් පියවරක් වැඩම කොට අග්ගෝ හමස්මී ලොකස්ස... ආදී වශයෙන් සිංහ නාද කළහ.

බෝසත් මවුවරුන්ගේ ධර්මා :

- බෝසත් තුමා මව්කුස පිළිසිඳගත් පසු, සතර වරම් දෙව්වරු සිව් දිශාවේ සිට බෝසත් මව ආරක්ෂා කිරීම.
- බෝසත් මවට පුරුෂයන් කෙරෙහි රාග සිතක් ඇති නොවීම.
- ලාභයෙන් අගතැන් පත් වීම.
- සුව ඇත්තී, ක්ලාන්ත ශරීර නැත්තියක් වීම.
- බෝසත් මවට තම කුස තුළ වැඩසිටින බෝසතුන් පෙනීම.
- බෝසත් මාතාව සම්පූර්ණ මාස දහයක් බෝසතුන් කුසින් දරා සිට ගෙනම දරු ප්‍රසූතිය කිරීම.
- බෝසත් මාතාව බෝසතුන් ඉපදී දින සතකින් කළුරිය කොට තුසිත දෙව්ලොව ඉපදීම. (බෝසතුන් වැඩසි මව්කුස සදා ගැබක් මෙන් වන්නේය. එබැවින් වෙනත් පිළිසිඳ ගැනීමකට අවකාශ නොමැති නිසා එසේ දින සතකින් කළුරිය කරයි)

කල්පය : කල්පය දෙයාකාරයකින් යුක්තය. එනම් ශුන්‍ය කල්පය සහ අශුන්‍ය කල්පය වශයෙනි.

ශුන්‍ය කල්පය : ශුන්‍ය කල්පයෙහි බුදු - පසේ බුදු - සක්විති රජවරු නූපදිති. එමනිසා එවැණි ගුණවත් උතුමන්ගෙන් තොර වූ කල්පය (හිස් වූ කල්පය) ශුන්‍ය කල්පය නම්වේ.

අශුන්‍ය කල්පය : බුදුවරු, පසේ බුදුවරු, සක්විති රජවරු උපදින බැවින් එවැනි ගුණවත් තුමන්ගෙන් හිස් නොවූ කල්පයට අශුන්‍ය

කල්පයයි කියනු ලැබේ. අශුන්‍ය කල්පය පස්වැදෑරුම් වේ.

●යම් අශුන්‍ය කල්පයක එක් බුදු කෙනෙක් පහළෙවෙන්නම් එය සාරකල්පයයි.

●යම් අශුන්‍ය කල්පයක දෙනමක් පහළෙවෙන්නම් එය මණ්ඩ කල්පයයි

●යම් අශුන්‍ය කල්පයක තුන් නමක් පහළෙවෙන්නම් එය වර කල්පයයි.

●යම් අශුන්‍ය කල්පයක හතරනමක් පහළෙවෙන්නම් එය සාරමණ්ඩල කල්පයයි.

●යම් අශුන්‍ය කල්පයක පස්නමක් පහළෙවෙන්නම් එය හදු කල්පයයි කියනු ලැබේ.

එක් අශුන්‍ය කල්පයක් තුළ පහළ විය හැකි උරිම බුදුරජාණන්වහන්සේලා සංඛ්‍යාව පස් නමකි (අවමය එක් නමකි) යම් අශුන්‍ය කල්පයක බුදුවරු පස් නමක් පහළ වෙත් නම්, එය අතිශයින්ම දුර්ලභ කාරණාවක් බව අටුවාවෙහි සඳහන් වෙයි. එයට හේතුව නම් බොහෝ අශුන්‍ය කල්පවල බුදුරජාණන් වහන්සේලා පස් නමකට වඩා අඩුවෙන් පහළවීමයි.

අප මේ ජීවත් වන්නේද අති දුර්ලභ වූ හදුකල්පයකය. එවැනි හදු කල්පයක ත්‍රිභේතුක ප්‍රතිසංතියක් සහිතව උපදින සත්වයෝ බොහෝ සෙයින් ක්ලේශකෂය කරති. (කෙලෙස් නසති) එමෙන්ම ද්විභේතුක ප්‍රතිසංතියක් සහිතව උපදින සත්වයෝ බොහෝ සෙයින් සුගතිගාමී වෙති. අභේතුක ප්‍රතිසංතියක් සහිතව උපදින සත්වයෝ බොහෝ සෙයින් හේතු ලබති. (ද්විභේතුක - ත්‍රිභේතුක ආත්මභාව ලබති)

එක් කල්පයකට අන්ත:කල්ප විස්සක් ඇත. එම කල්පය ගෙවී අවසන් වූ පසු, ගින්නෙන් හෝ ජලයෙන් හෝ වාතයෙන් හෝ මේ මගුල් සක්වල ද ඇතුළුව, කෝටි ලක්ෂයක් සක්වලවල් විනාශ වන

අතර, එයට “කල්පවිනාශය” යයි කියනු ලැබේ. සෑම අන්තඃකල්පයක් අවසානයේදී හට ගන්නා වූ “මාගසන් වම්භව” හේතුකොට ගෙන අති බහුතර සත්ව විනාශයක් සිදුවන අතර, එයට “ලෝක විනාශයයි” කියනු ලැබේ. එක් කල්පයක් තුල ලෝක විනාශ විස්සක් සිදුවෙයි. (එක් කල්පයකට අන්තඃකල්ප විස්සක් ඇති බැවිනි)

වසවර්ති මාර දිව්‍ය පුත්‍රයා විසින් අප මහ බෝසතාණන් වහන්සේ වජිරාසනය මතින් පලවා හැරීම සඳහා නව විධ වර්ෂාවක් පතිත කළහ. එම නව විධ වර්ෂා මෙසේය.

- 1. ප්‍රචන්ඩ වාතයක්** - එය අප බෝසතාණන් වහන්සේට ශරීරයට සුවපහසු දෙන මද පවනක් බවට පත් විය.
- 2. කල්පාන්ත වර්ෂාවක් මෙන් මහා වර්ෂාවක්** - එය අප බෝසතාණන් විඩා නිවන පොදු වැස්සක් බවට පත්විය.
- 3. ගල්පර්වත වර්ෂාවක්** - එය අප බෝසතාණන් වහන්සේට සුවඳ මල් පූජාවක් බවට පත්විය.
- 4. ආයුධ වර්ෂාවක්** - එය අප බෝසතාණන් වහන්සේට මල් පූජාවක් බවට පත්විය.
- 5. ගිනි අගුරු වර්ෂාවක්** - එය අප බෝසතාණන් වහන්සේට පද්මරාග මාණික්‍ය පූජාවක් බවට පත්විය.
- 6. ගිනි ගෙන දිලිසෙන අළු වර්ෂාවක්** - එය අප බෝසතාණන් වහන්සේට සඳුන් සුණු පූජාවක් බවට පත්විය.
- 7. ගිනි ගෙන දිලිසෙන වැලි වර්ෂාවක්** - එය අප බෝසතාණන් වහන්සේට දිමුතු මුතු පූජාවක් බවට පත්විය.
- 8. ගිනිගෙන දිලිසෙන මඩ වර්ෂාවක්** - එය අප බෝසතාණන් වහන්සේට සුවඳ කලල පූජාවක් බවට පත්විය.
- 9. වතුරාංග අඳුරක්** - එය අප බෝසතාණන් වහන්සේට හිරු

දුටු අදුර සේ අතුරුදහන් වී ආලෝක පූජාවක් බවට පත් විය.

භූමිවලන හට ගැනීමට හේතුවන කරුණු අට මෙසේය :

(බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් ආනන්ද තෙරුන් වහන්සේට දේශනා කරන ලදී)

1. ආනන්දයෙනි, මේ මහ පොළොව ජලය ආධාර කොට ගෙන පිහිටියේ වෙයි. ජලය, වාතය ආධාර කොට ගෙන පිහිටියේ වෙයි. වාතය අහසෙහි පිහිටියේ වෙයි. යම් අවස්ථාවකදී මහා වාතයෝ (මහා සුළං) හමන්නාහුද එය හේතුකොටගෙන ජලය සෙලවෙයි. (වාතය ආධාරකොට ගෙන ජලයපිහිටා ඇති බැවින්) ජලය සෙලවෙනවිට මහපොළොව - සෙලවෙයි

(ජලය ආධාරකොට ගෙන පොළොව පිහිටා ඇති බැවින්)

2. ආනන්දයෙනි, මහත් සෘද්ධි බල ඇති ශ්‍රමණයෙක් හෝ බ්‍රාහ්මණයෙක් හෝ දෙවියෙක් හෝ සිට්ද, හෙතෙම තම සෘද්ධි බලයෙන් මේ මහපොළොව සොලවයි. (කම්පනය කරයි)

3. ආනන්දයෙනි, යම් කලෙක බෝධිසත්තෙම තුසිත දෙව්ලොවින් චුතව, මහා සිහිනුවණින් යුතුව, මව්කුස පිළිසිඳ ගනීද, එකල්හි මේ පොළොව කම්පනය වෙයි (චලනය වෙයි)

4. ආනන්දයෙනි, යම් කලෙක බෝසත් තෙම, මහා සිහිනුවණින් යුතුව මවුකුසින් බිහිවේද එකල්හි මේ පොළොව කම්පනය වෙයි.

5. ආනන්දයෙනි, යම් කලෙක බෝසත්තෙම සම්මා සම්බුද්ධත්වය අවබෝධ කෙරේද එකල්හි මේ පොළොව කම්පනය වෙයි.

6. ආනන්දයෙනි. යම් කලෙක තථාගතයන් වහන්සේ, දම්සක් දේශනා කරන සේකද ? එකල්හි මේ පොළොව කම්පනය වෙයි.

7. ආනන්දයෙනි, යම් කලෙක තථාගතයන් වහන්සේ මහා සිහි නුවණින් යුතුව ආයු සංස්කාරය අතහරීද? එකල්හි මේ පොළොව කම්පාවෙයි.

8. ආනන්දයෙනි, යම් කලෙක තථාගතයන් වහන්සේ අනුපාදිශේෂ නිව්ඤ්ඤානාදියෙන් පිරිනිවන් පානු ලබයිද එකල්හි මේ පොළොව කම්පනය වෙයි.

(මහා ජර්නිව්ඤ්ඤානාදිය පද්ධතිය)

(පළමුවෙනි කරුණෙහි සඳහන් භූමි චලනය, ස්වාභාවික හේතූන් නිසා සිදුවෙයි. දෙවැනි කරුණෙහි සඳහන් භූමි චලනය සාද්ධි බල ලාභීන් නිසා සිදුවෙයි. ඉතිරි භූමි චලන හයම බුදුරජාණන්වහන්සේලාට සම්බන්ධ සිදුවීම්ය)

බුදුරජාණන්වහන්සේට විපාක දුන් අකුසල කර්ම පොළස.

1. අප මහ බෝසතාණෝ, කාශ්‍යප බුදුරජාණන් වහන්සේ ජීවමාන කාලයේදී “ජෝතිපාල මාණවක” නම් විය. ඔහුගේ යහළුවෙක් වූ “සට්ඨකාර” නම් කුඹලේ කරුවා විසින් “කාශ්‍යප ශ්‍රමණ තෙමේ සම්මා සම්බුදුවරයෙක්” යැයි කී කල්හි, ජෝතිපාල මාණවකතුමා ද්වේෂ සිතින් “ඒ හිස මුඩු කළ ශ්‍රමණයාට බුදු බවක් කොයින්ද ?

බුද්ධත්වය පරම දුර්ලභයි” කියා ඒ බුදුරජාණන්වහන්සේට නිග්‍රහ වන පරිදි කථා කිරීමෙන් රැස්කරගත් අකුසල කර්මය නිසා සසරදී බොහෝ දුක් පීඩා විඳ, එහිඅවශේෂ විපාකයක් ලෙස උරුවෙල් දනව්වේදී ශරීරයට දැඩි දුක් දෙමින්, සය අවුරුද්දක් දුෂ්කර ක්‍රියා කිරීමට සිදු වූ සේක.

2. බුදුරජාණන්වහන්සේ පෙර ජාතියකදී, “සබ්බාහිභූ බුදුරජාණන්වහන්සේගේ ශ්‍රාවක වූ “නන්ද” නම් මහරහතන් වහන්සේට අභූතයෙන් චෝදනා කළ නිසා, අවුරුදු දස දහසක් පමණ නිරා දුක් වින්දේය. මනුලොව ඉපදුනු නොයෙක් වාර වලදී බොහෝ අභූත චෝදනාවන්ට ලක්විය. එම අකුසලකර්මයේ අවශේෂ විපාකයක් ලෙස, දරම්වියක් බඩ බැඳගෙන ජේතවනාරාමයට පැමිණි “විංවා මාණවිකාව” විසින් පිරිස ඉදිරිපිටදීම භාග්‍යවතුන්වහන්සේට ඉතා දරුණු අභූත චෝදනාවක් එල්ල කළාය.

3. බුදුරජාණන්වහන්සේ පෙර ජාතියකදී “මුනාලී” නම් සුරා ධුර්නයෙක්ව සිට සරභූ (සුරහි) නම් පසේ බුදු වරයාණන්වහන්සේට

“මොහු දුස්සීලයෙකි, පාපියෙකි” කියා නින්දා අපහාස කළ නිසා අවුරුදු දහස් ගණනක් නිරයේ දුක් විඳි, එහි අවශේෂ විපාකයක් ලෙස බුද්ධත්වයට පත් වූ ජීවිතයේදී ද, සුන්දරී පරිබ්‍රාජිකාවගෙන් සහ තීර්ථකයන්ගෙන් නින්දා අපහාස ලැබුණේය.

(සුන්දරී පරිබ්‍රාජිකාවගේ ඝාතනයට, භාග්‍යවතුන්වහන්සේ චෝදනා ලැබුවේ ඊළඟ සඳහන් වන කර්මය නිසාය)

4. අප බුදුරජාණන්වහන්සේ පෙර ජාතියකදී උගත් බ්‍රාහ්මණයෙක් වී, හිමාල වනයෙහි ශිෂ්‍යයින් පන්සියයකට උගන්වමින් සිටිනා කල්හි, එහි පැමිණි “හිම” නම් පඤ්ච අභිඤ්ඤාලාභී සෘෂිතුමා කෙරෙහි, ඊර්ෂ්‍යාවෙන් යුතුව “මොහු කාමභෝගී කුහකයෙක්” යැයි චෝදනා කොට නින්දා අපහාස කළහ. ඔහුගේ ශිෂ්‍යයෝද එම අකුසලය සමාදන් වී පසුව පිඬු සිඟමින් යන අවස්ථාවේදී මිනිසුන්ටද “හිම සෘෂිතුමා කාමභෝගී කුහකයෙක්” යැයි කීහ. එහි විපාක වශයෙන් බොහෝ කල් නිරයේ දුක් විඳි, අවශේෂ විපාකයක් ලෙස සුන්දරී පරිබ්‍රාජිකාවගේ ඝාතනය සම්බන්ධයෙන් තමන් වහන්සේ ප්‍රධාන පන්සියයක් ශිෂ්‍යය හික්මුණ්ට චෝදනා නින්දා අපහාස එල්ල වූ සේය.

5. භාග්‍යවතුන්වහන්සේ පෙර එක් ජාතියකදී ඇත්ගොව්වෙක් වූහ. දිනක් ඇතෙකුපිට නැගී යන අවස්ථාවේදී මහ මග වඩින පසේ බුදු රජාණන්වහන්සේ නමක් දැක “මේ මුඩු මහණ කොහේ යන්නේදයි” හට ගත්තාවූ දුෂ්ඨ සිතින්, පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේට බාධා වන පරිදි ඇතා මෙහෙයවූහ. ඒ කරගත් අකුසල කර්මය නිසා අවුරුදු දහස් ගණනක් අපායන්හි දුක් විඳින්නට සිදු විය. එහි අවශේෂ විපාකයක් ලෙස අවසාන ජීවිතයේදී, රා කළ දාසයක් පොවන ලද නාළාගිරි (ධනපාල) හස්තියා “ගිරිබිඹණ” නම් නගරයේදී තමන්වහන්සේගේ ඉදිරියට එවනු ලැබීය.

6. බුදුරජාණන්වහන්සේ පෙර එක් බවයක කෙවුල් ගමක (මසුන් මරණ ගමක) දරුවෙක්ව සිටියදී, තමඥාතීන් විසින් මරණ ලද මසුන් දැක සතුට වී එම ප්‍රාණඝාත අකුසලය අනුමෝදන් වූ නිසා එහි අවශේෂ විපාකයක් ලෙස අවසාන ජීවිතයේදීද දරුණු හිසේ

වේදනාවක් වරින් වර අතිවූ සේක. එම කෙවුල් ගමේ ඥාති කෙවුලන් වී සිටිය පිරිස මෙකල ශාක්‍ය වංශිකයෝ වූහ. එම ශාක්‍ය වංශිකයෝ සියලු දෙනාම පාහේ (මසුන් මැරූ අකුසල කර්මයන්ගේ විපාකයක් ලෙස) විඬුසිඟ රජු ප්‍රධාන සේනාව විසින් ඝාතනය කරණු ලැබූහ.

7. භාග්‍යවතුන්වහන්සේ පෙර භවයක එක්තරා කුලයක ඉපදී “ථුස්ස” බුදුරජාණන්වහන්සේගේ ශ්‍රාවක භික්ෂූන්ට “මුටු මහණෙනි, තෙපි හැල් හාලේ බත් නොකව්, යව වළඳවු” කියා ආක්‍රෝෂ පරිභව කළහ. ඒ රැස්කරගත් අකුසල කර්මය හේතුවෙන් සතර අපායේ ඉපදී බොහෝ දුක් විඳ, එහි අවශේෂ විකාපයක් ලෙස වේරඤ්ඤා නුවර වස් එළඹ සිටියදී තුන් මසක් මුළුල්ලෙහි “යව” වළඳන්නට සිදු වූ සේක.

8. බුදුරජාණන්වහන්සේ පෙර අබුද්ධෝත්පාද කාලයකදී ගෘහපති කුලයක ඉපිද, ශක්තිමත් පුරුෂයෙක් වී සිටින කල, මල්ලවපොර ශූරයෙක් සමග පොරබදා ඔහුව ඔසවා පොළොවේ ගසා කොඳු නාරටිය බිත්දේය. මේ අකුසල කර්මය හේතුවෙන්, බොහෝ ජීවිත වලදී නොයෙකුත් ශාරීරික ආබාධයන්ට ගොදුරු වී බුදු වූ ජීවිතයේදී

ද වරින් වර වේදනා දුන් පිට කොන්දේ ආබාධයකින් පීඩා විඳි සේක. (බුදුරජාණන්වහන්සේ තුන්යම් රාත්‍රිය මුළුල්ලෙහි ධර්ම දේශනා කරන කල්හි, පිටේ වේදනාව අධික වූ විට සැරියුත් - මුගලන් ආදී තෙරුන්වහන්සේ නමකට ධර්ම දේශනා කිරීම පවරා, ගඳ කිළියට වැඩම කොට පිට දිගා කර මදක් විවේක ගන්නා සේක)

9. සුගතයන්වහන්සේ මීට ඉහත භවයක වෙදෙක්ව සිටියදී තමාගෙන් ප්‍රතිකාර ලබා ගෙන සුවපත්වූ සිටු පුත්‍රයෙක් මුදල් ගෙවීම ප්‍රමාද කළ නිසා ඔහු කෙරෙහි කිපී විරේක බෙහෙතක් දුන්නේය. එයින් සිටු පුත්‍රයාට ලේ වමනය විය. මේ අකුසල කර්මය නිසා බොහෝ ජීවිත වලදී “ලෝහිත ක්කන්දිකා” (ලේ අතිසාරය) නම් රෝගය වැළඳී ලේ වමනය විය. එහි අවශේෂ විපාකයක් ලෙස මේ ජීවිතයේදී ද බුදුරජාණන්වහන්සේට එම

රෝගය වැළඳුනු සේක.

10. එක් පියකුට දාව මව්වරු දෙදෙනෙකුගේ කුසින් වැදූ දරු දෙදෙනා ගෙන් බෝසනාණන්වහන්සේ වැඩිමහල්සොහොයුරා වූ අතර අනෙකා බාල සොහොයුරා විය. තම පියා මියගිය පසු ඒ සියලු ධනය තමා සතු කර ගැනීම සඳහා බාල සොහොයුරාව මරා පර්වත ප්‍රපාතයකට දමා ගලක්ද පෙරළා මාතෘගර්ථය තැළීය. මේ පාප කර්මය නිසා, අවුරුදු දහස් ගණනක් අපායන්හි දුක් විඳින්නට සිදුවිය. එම කර්මයේ අවශේෂ විපාකයක් වශයෙන් ගිජ්ඣකුඨ පර්වතය පාමුල සක්මන් කරමින් සිටි බුදුරජාණන්වහන්සේට දේවදත්ත තෙරුන් ගලක් පෙරළීය. එම ගලෙන් නික්මුණු ගල් පතුරක් වැදී ශ්‍රී පාදයෙහි මාපට ඇඟිල්ල තැලුනේය. ලෝහිතුප්පාදක විය.

11. තථාගතයන් වහන්සේ මීට ඉහත ජීවිතයකදී ප්‍රත්‍යන්ත දේශයක රජෙක් විය. දිනක් එම රජතුමා කඩුවකින් පහර දී පුරුෂයෙකු පලා මැරුවේය. මේ පාපකර්මය නිසා අවුරුදු දහස් ගණනක් නිරයේ පැසී, තිරිසන් අපායෙහිද ඉපිද දුක් වින්දේය. ගල් පතුර වැදීම නිසා මාපට්ඟිල්ල තැලූන ස්ථානයේ ලේ ගඬුවක් හටගත්තේය. ජීවකතුමා මෙෙත්‍රී සිතින් එම ගඬුව සැතකින් (ආයුධයකින්) පලා දූෂණය වූ ලේධාතුව ඉවත් කොට ප්‍රතිකාර කළේය. එම ගඬුව සැතකින් පැලීමට සිදුවූයේ පුරුෂයෙකු පලාමැරූ අකුසල කර්මයේ ශේෂ වූ විපාකයක් වශයෙනි. (දේවදත්ත තෙමේ ද්වේෂ සිතින් ලේ ධාතුව සෙලවූ නිසා ඔහුට ආනන්තරික පාපකර්මය සිදුවූ අතර, ජීවකතුමා මෙෙත්‍රී සිතින් ලේ ධාතුව සෙලවූ නිසා ඔහුට විශාල කුසලයක් සිදු වූ බව සඳහන්ය.

12. භාග්‍යවතුන්වහන්සේ මීට පෙර භවයකදී කුල දරුවෙක් විය. දිනක් මහ මගීයේ ක්‍රීඩා කරමින් සිටියදී, පසේ බුදුරජාණන්වහන්සේ නමක් එම මාර්ගයේ පිඬුසිඟා වඩිනු දැක, "මේ මුඩුමහණා කොහේ යන්නේදැයි" හටගත්තාවූ ද්වේෂ සහගත සිතින් ගල් කර්මයක් ගෙන පසේ බුදු රජුගේ පාදයේ පිටි පතුලට දමා ගැසීය. මේ පාප කර්මය නිසා අපායන්හි අවුරුදු දහස් ගණනක් බොහෝ දුක් විඳි එහි ශේෂ වූ විපාකයක් වශයෙන් දේවදත්ත තෙරුන් භාග්‍යවතුන්

වහන්සේව නැසීම සඳහා දුනුවායන් යෙදවිය.

- පුබ්බ කම්ම පිලෝතික (පෙර කරන ලද (අකුසල) කර්ම විපාකදීම) නම් වූ මෙම දේශනාව, බුදුරජාණන්වහන්සේ විසින් හිමාල වනයෙහි අනවතප්තවිල සමීපයේදී බොහෝ හික්කුන් අරඹයා වදාළ සේක.

පසු වදන : බුදුරජාණන්වහන්සේ පෙර සසර සැරිසරමින් සිටිය දී කළ අකුසල කර්ම, බුද්ධත්වයට පත් වූ ජීවිතයේදීත් මෙසේ විපාක දුන්නා නම්, අප ගැන කවර කතාද? එබැවින් අකුසල් කිරීමට බිය උපදවාගෙන, අප්‍රමාදීව බොහෝ කුසල් දහම් රැස්කර ගැනීමට උත්සාහවත් වෙත්වා !!!

(අපදාන නාලියෙන් හා අපදානවඩ කථාවෙන් උපුටාගන්නා ලදී)

බුදුරජාණන්වහන්සේ වස් විසූ ස්ථාන හතලිස් පහ මෙසේය

- පළමුවන වස් කාලය බරණැස ඉසිපතනාරාමයේ
- දෙවන - තෙවන - සිව්වන වස් කාල රජගහ නුවර වේළුපනාරාමයේ
- පස්වන වස් කාලය විශාලා මහනුවර කුයාගාර ශාලාවේ
- හයවන වස් කාලය මකුල පර්වතයේ
- සත්වන වස්කාලය තච්ඡිසා දෙව්ලොව
- අටවන වස් කාලය සුංසුමාරගිරි පර්වතය ඇසුරු කරගෙන හේසකලාවනයේ
- නව වන වස් කාලය කොසබද නුවර සෝමිතාරාමයේ
- දහවන වස්කාලය පරිලොය වනයේ
- එකොළොස්වන වස් කාලය ඒකනාලා බුමුණු ගමේ
- දොළොස්වන වස් කාලය වේරඤ්ජාවේ
- දහතුන්වන වස් කාලය වාලිය පර්වතයේ
- දහහතරවන වස් කාලය සැවැත් නුවර ජේතවනාරාමයේ
- පහළොස්වන වස් කාලය කිඹුල්වත් පුර නිග්‍රෝධාරාමයේ
- දහසයවැනි වස්කාලය අලව් නුවර

- දහනත්වන වස්කාලය රජගහ නුවර වේළුවනාරාමයේ
- දහ අට වන වස්කාලය වාලිය පර්වතයේ
- දහ නවවන වස් කාලයත් වාලිය පර්වතයේ
- විසිවන වස් කාලය රජගහ නුවර, වේළුවනාරාමයේ
- ඉතිරි වස්සාන කාල විසිපහෙන් වස්සාන කාල දහනවයක් සැවැත් නුවර ජේතවනාරාමයේද
- වස්සාන කාල හයක් පූර්වාරාමයේදී වැඩසිටි සේක.

බුදුරජාණන්වහන්සේ පිරිනිවන් මඤ්චකයේ වැඩ සිටිමින් අධිෂ්ඨාන පහක් කළ සේක

1. ලක්දිව රෝපණය කිරීම පිණිස ජය ශ්‍රී මහා බෝධීන්වහන්සේගේ දකුණු ශාඛාව ගැනීමට ධර්මාශෝක රතුමා පැමිණිවිට, දක්ෂිණ ශාඛාව ස්වභාවයෙන් කඳින් වෙන් වී රන් කටාහයේ පිහිටාවා.
2. දක්ෂිණ ශාඛාව කඳින් වෙන්වූ පසු අහසට පැන නැගී සත් දිනක් යනතුරු හිම වළා ගැබක් තුළට වැද සිටීවා.
3. දකුණු ශාඛාව නැවත රන් කටාහයේ පිහිටි කල්හි සවණක් සහ බුදු රැස් විහිදේවා.
4. පූජාරාම මහසෑයෙහි දකුණු අකුඛාතුන් වහන්සේ තැන්පත් කරන අවස්ථාවේ යමා මහ ප්‍රාතිහාර්යය කෙරේවා.
5. මාගේ ද්‍රෝණයක් පමණ දාතුන් වහන්සේලා රුවන්වැලි මහා සෑයෙහි තැන්පත් කරන අවස්ථාවෙහි එම ධාතුන් වහන්සේලාගෙන් නිර්මිත බුද්ධ ශරීරයක් මැවී අහසට පැන නැගී යමාමහ පෙළහර කෙරේවා.

බුදුරජාණන්වහන්සේ දකුණු දිශාවට හිස ලා, උතුරු දිශාවට පය ලා නැගෙනහිර දිශාවට මුහුණ ලා, බටහිර දිශාවට පිටු පා සැතපෙන සේක.

(උදුටා ගැඹිලි, මාපලගම කෝවිල්ල හා හිමියෝ "නොනොය වර්ණනාව" නොනෙති)

මනුෂ්‍ය ලෝකයෙහි කෝළාහල පහක් උපදී (පංච කෝළාහල)

1. කල්ප කෝළාහලය : ලෝකව්‍යුහ කාමාවචර දෙව්වරු, ඉතා විරූපී මනුෂ්‍ය වේශයන් මවාගෙන, රතු වස්ත්‍ර හැඳගෙන, කෙස් මුදා විසුරුවාගෙන, හඬමින්, අත්වලින් කඳුළු පිස දමමින්, මිනිසුන් යන එන මාර්ගයන් හි ගැවසෙමින්, මෙසේ දැනුම් දෙති. “නිදුක්වරුනි, මෙයින් වර්ෂ ලක්ෂයක් ඇවෑමෙන් කල්ප විනාශය සිදු වෙයි. එවිට මේ මනුෂ්‍ය ලෝකයද වැනසෙයි. මහ මුහුදක් වියලී සිඳියයි. මේ මහ පොළොවද මහාමේරු පර්වත රාජයා ද දැවී විනාශ වෙයි. පහළ බ්‍රහ්මලෝක දක්වා ඇති සියලුම ලෝක විනාශවෙත්. එබැවින් නිදුක්වරුනි, මෙතී - කරුණා - මුදිතා - උපේක්ෂා යන සතර බ්‍රහ්ම විහරණ වඩව්, මවට - පියාට උපස්ථාන කරව්. කුලදෙටුවන් පුදන්නෝවව්, පමා නොවව් !! මෙසේ කියමින් කල්ප විනාශය සිදුවන බව මිනිසුන්ට දැනුම් දෙති. මෙය කල්ප කෝළාහලය නම් වේ. (ලෝකව්‍යුහ, වග්‍රෂය ලෝකය පණිවුඩ රැගෙන යන්න)

2. බුද්ධ කෝළාහලය : සුද්ධාවාසී බ්‍රහ්මරාජයෝ ප්‍රියමනාම මනුෂ්‍ය වෙස්ගෙන, බ්‍රහ්මාහරණ වලින් සැරසී, බ්‍රහ්ම වෙළුම හිසෙහි යොදාගෙන, ප්‍රීතියෙන් හා සොම්නසින් යුතුව, මිනිසුන් යන එන මාර්ගයන්හි ගැවසෙමින් මෙසේ දැනුම් දෙති. “මෙයින් වර්ෂ දහසක් ඇවෑමෙන් සඵඥ බුදුවරයෙක් ලොව පහළ වන්නේය”. එසේ කියමින් ඒ බව දැනුම් දීම බුද්ධ කෝළාහලය නම් වෙයි.

3. චක්‍රවර්ති කෝළාහලය : ලෝකව්‍යුහ කාමාවචර දෙව්වරු, ප්‍රියමනාප මනුෂ්‍ය වෙස් ගෙන, අලංකාර වස්ත්‍රාභරණයෙන් සැරසී, මිනිසුන් යන එන මාර්ගයන් හි සැරි සරමින් “නිදුක්වරුනි, මෙයින් වර්ෂ සියයක් ඇවෑමෙන් චක්‍රවර්ති (සක්විති) රජ කෙනෙක් ලොව පහළ වන්නේය”. මෙසේ කියමින් මිනිසුන්ට ඒ බව දැනුම් දෙති. මෙය චක්‍රවර්ති කෝළාහලය නම් වේ.

4. මංගල කෝළාහලය : සුද්ධාවාසී බ්‍රහ්මරාජයෝ, මනුෂ්‍ය වෙස් ගෙන, බ්‍රහ්මාහරණයෙන් සැරසී, මනුෂ්‍යලෝකයට පැමිණ, මිනිසුන් යන එන මාර්ග වල සැරිසරමින්, මෙසේ දැනුම් දෙති. “නිදුක්වරුනි, මෙයින් වර්ෂ දොළොසක් ඇවෑමෙන් සම්මා

සම්බුදුරජාණන්වහන්සේ විසින් මංගල කරුණු දේශනා කරන්නේය". එසේ දැනුම් දීම මංගල කෝළාහලය නම් වේ.

- සෑම බුදුරජාණන්වහන්සේ නමක්ම මංගල කරුණු (මංගල සූත්‍රය) දේශනා කරන බැවින්. සෑම බුද්ධ ශාසනයකම මංගල කෝළාහලය හටගනී.

5. මෝනෙය්‍ය කෝළාහලය : සුද්ධවාසී බ්‍රහ්ම රාජයෝ මනුෂ්‍ය වේශයෙන් පැමිණ, මිනිසුන් යන එන මාර්ගයන්හි සැරසරමින් "මෙයින් දින හතකට පසුව එක්තරා හික්කුවක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණ" මෝනෙය්‍ය ප්‍රතිපඥාව" විමසන්නේය". එසේ කියමින් ඒ බව දැනුම් දෙති. මෙය මෝනෙය්‍ය කෝළාහලය නම් වේ.

- සෑම බුද්ධශාසනයකම මෝනෙය්‍ය කෝළාහලය හටගනී. එක් බුද්ධ ශාසනයක, එක් හික්කුවක් පමණි "මෝනෙය්‍ය ප්‍රතිපඥාව" පුරනු ලබන්නේ එය ඉතා දුෂ්කර ප්‍රතිපඥාවකි. මේ බුද්ධ ශාසනයේ දී එය පුරනු ලැබුවේ නාලක තෙරුන්වහන්සේය. මෝනෙය්‍ය ප්‍රතිපඥාව උත්කෘෂ්ඨ - මධ්‍යම - ඕමක වශයෙන් තුන් වැදෑරුම් වෙයි. (මෙය බොහෝ විස්තර කළ යුතු කරුණකි.)

- කල්ප කෝළාහලය සහ චක්‍රවර්ති කෝළාහලය, දැනුම් දෙනු ලබන්නේ කාමාවචර දෙව්වරුන් විසිනි. ඉතිරි කෝළාහල තුන දැනුම් දෙනු ලබන්නේ සුද්ධවාසී බ්‍රහ්මරාජයන් විසිනි.

පසළොස්වක පොතොය දිනයන්හි විශේෂ ශාසනික සිදුවීම්

- පෝය දින ගතකිරීමේදී මෙම කරුණ සිහිකර වන්දනා ආදී පුද පූජා සිදු කිරීම, බුදුපියාණන් වහන්සේ එදින ගතකළ ආකාරය සිහිකර ගැනීම මහත් පුණ්‍ය ලාභයකි.

දුරතු පොතොය (ජනවාරි)

- බුද්ධත්වයට පත් වී නව වන මසදී බුදුරජාණන් වහන්සේ ප්‍රථම වරට ලක්දිවට වැඩම කිරීම.

- සුමන සමන් දෙවියෝ සෝවාන් වීම හා එම දෙවියන්ට බුදුරජානන් වහන්සේ කේශ ධාතු ප්‍රධානය කිරීම (මහියංගන ස්ථූපයේ කේශධාතු හා ග්‍රීවා ධාතුව නිදන්කර ඇත).

නවමී පොහොය (පෙබරවාරි)

- සැරියුත් - මුගලන් මහ රහතන් වහන්සේලාට අගසව් තනතුරු පිරිනැමීම.
- ප්‍රථම මහා සංඝ සන්නිපාතය සිදුවීම.
- බුදුරජාණන්වහන්සේ විසින් මහා සංඝරත්නයට ඕවාද ප්‍රාතිමෝක්ෂය දේශනා කිරීම.
- වාපාල වෛත්‍යය සමීපයේදී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුසංස්කාරය අත් හැරීම.

මැදි පොහොය (මාර්තු)

- බුද්ධත්වයට පත්වීමෙන් පසු ප්‍රථම වරට කිඹුල්වත් පුරයට වැඩම කිරීම සඳහා විසිදහසක් පමණ වූ මහ රහතන් වහන්සේලා පිරිවරාගෙන චේඨවනාරාමයේ සිට ගමන් ආරම්භ කළේ මැදින් පුන් පොහොය දිනකදීය.

බක් පොහොය (අප්‍රේල්)

- බුදුරජාණන් වහන්සේ දිනපතා උදේ - සවස, විසිහතර කෝටි ලක්ෂ වාරයක් මහා කරුණා සමාපත්තියට සමවැදී ලෝකය දෙස දිවැසින් බලන සේක. එසේ බලන අවස්ථාවකදී වූලෝදර - මහෝදර නා රජුන් දෙදෙනා අතර මැණික් පුවක් අරඹයා සිදු වීමට යන සටන දැක, බුද්ධත්වයෙන් පස් වෙන වර්ෂයේදී ජේතවනාරාමයේ සිට නාගදීපයට අහසින් වැඩි සේක (දෙවැනි වරට ලක්දිවයට වැඩම කිරීම)
- සිදුහත් කුමාරයා සතර පෙර නිමිති වලින් පළමු නිමිත්ත වූ මහලු රූපය දැක ඇත්තේ බක් මස පුර පොහොය දිනකදීය.

වෙසක් පොහොය (මැයි)

- අප මහ බෝසතාණන් වහන්සේගේ ඉපදීම - බුදුවීම - පිරිනිවන් පෑම සිදු වීම.
- අප බෝසතාණන් වහන්සේ (සුමේධ තාපසතුමා) දීපංකර බුදුරජානන් වහන්සේගෙන් ප්‍රථම නියත විවරණය ලැබුවේ වෙසක් පුන්පොහොය දිනකදීය.
- අග්ගෝ හමස්මි ලෝකස්ස... අනෙක ජාති සංසාර... හන්දදානි හික්ඛවෙ... යනුවෙන්, ඉපදුන අවස්ථාවේදී බුදු වූ අවස්ථාවේදී හා පිරිනිවන් පාන අවස්ථාවේදී දේශනා කළ සේක.
- බුදු වී ප්‍රථම වරට කිඹුල්වත් පුරයට වැඩම කර යමා මහ පෙළහර පෑම.
- බුද්ධත්වයෙන් අටවෙනි වර්ෂයේදී මණිඅක්ඛික නා රජුගේ ආරාධනයෙන් කැළණියට වැඩම කළ සේක. (තෙවෙනි වරට ලක්දිවට වැඩම කිරීම)
- තෙවෙනි වරට වැඩම කළ අවස්ථාවේදී සුමන සමන් දෙවියන්ගේ ඇරයුමින් සමනොළ පව්වෙහි නිල් මැණික් ගලක් මත වම් සිරි පා සටහන පිහිටුවීම. ඊට අමතරව අනුරාධපුර - කතරගම - තිස්සමහාරාමය - මුතියංගනය... ආදී ස්ථානවලදී සමවත් සුවයෙන් වැඩම සිටීම.
- දුටුගැමුණු රජතුමා රුවන්වැලි මහාසෑය ඉදිකිරීම සඳහා වැඩ ආරම්භ කිරීම.
- ආනන්ද රහතන් වහන්සේ අවුරුදු එකසිය විස්සක් ආයු වළඳා රෝහිණී නදිය මැද අහසෙහි වැඩ සිටිමින් සතර ඉරියව්වෙන් තොරව පිරිනිවන් පෑ සේක.
- සිදුහත් කුමාරයා සතර පෙර නිමිති වලින් දෙවන නිමිත්ත වූ ලෙඩෙක් දෑක ඇත්තේ වෙසක් පුන්පොහොය දිනයකදීය.

- අප මහ බෝසතාණන් වහන්සේ සත්අසංඛේය කල්ප ලක්ෂයක් මුළුල්ලේ ‘මනෝප්‍රණීධානය’ පුරන අවස්ථාවේදී බුදුරජාණන් වහන්සේලා 125000 ක් පමණද, නවාසංඛේය කල්ප ලක්ෂයක් මුළුල්ලේ ‘වාක්ප්‍රණීධානය’ පුරන අවස්ථාවේදී බුදුරජාණන් වහන්සේලා 387000 ක් පමණද, එනම් සෝලසාසංඛේය කල්ප ලක්ෂයක් මුළුල්ලේ බුදුරජාණන් වහන්සේලා 512000 ක් පමණ සියැසින් දෑක ඇත.

පොසොන් පොහොය (ජුනි)

- සම්බුද්ධ පරිනිර්වාණයෙන් අවුරුදු 236 වැන්නේදී මිහිදු මහ රහතන් වහන්සේගේ ප්‍රධාන පිරිස වේදිසගිරියේ (සාංචිය) සිට මිස්සක පව්වට වැඩම කිරීම.
- සත් සතියෙන් හතරවන සතියේදී දෙවියන් විසින් මවා දුන්හු රුවන් ගෙයි වැඩ සිටිමින් අවබෝධ කළ ධර්මය මෙනෙහි කරන අවස්ථාවේදී සවණක් ඝන බුදු රැස් විහිදුනේ පොසොන් පොහොය දිනකදී ය.
- සිදුහත් කුමාරයා සතර පෙර නිමිති වලින් තුන්වන නිමිත්ත වූ මළ කඳක් දැකීම.

අඤ්ඤා පොහොය (ජූලි)

- සිදුහත් බෝසතාණෝ පස් මහාබැලුම් බලා තුසිත දෙවිලොවින් චූතව මහාමායා දෙවියගේ කුසේ පිළිසිඳ ගැනීම.
- සිදුහත් කුමාරයා සතර පෙර නිමිති වලින් අවසාන නිමිත්ත වූ පැවිදි රූපයක් දැකීම හා එදිනම රාහුල කුමාරයාගේ උප්පත්තිය සිදුවීම සහ බෝසතාණන් වහන්සේ මහා අභිනිෂ්කූමණය කිරීම.
- භාග්‍යවතුන්වහන්සේ සහම්පති බ්‍රහ්ම රාජයාගේ ආරාධනාවෙන් පසු පස්වන මහණුන්ට දම්සක් පැවතුම් සූත්‍රය දේශනා කිරීම.

- බුදුරජාණන් වහන්සේ ප්‍රධාන පස්වග භික්ෂූන්ගේ ප්‍රථම වස් විසීම (බරණැස)
- මිහිඳු මහ රහතන් වහන්සේ ප්‍රධාන සැට දෙනමක් රහතන් වහන්සේලා පළමු වරට ලක්දිව වස් විසීම.
- භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගණ්ඩම්බ රුක්ඛ මූලයේදී යමා මහ පෙළහැර පැමි.
- සත්වන වස් කාලය ගතකිරීම සඳහා තච්ඡිසා දෙව්ලොවට වැඩම කළ බුදුරජාණන් වහන්සේ මාතෘ දිව්‍ය රාජයා ප්‍රධාන කොට ඇති දෙවියන්ට විජම්බණ (අභිධර්මය) දේශනා කළේ ඇසල පොහොය දිනකය.
- ප්‍රථම ධර්ම සංඝායනාව පැවැත්වීමට අවශ්‍ය මූලික කටයුතු ආරම්භ වූයේ ඇසල පුන් පොහෝ දින සිටය (මාසයක කාලයක්)
- අරිට්ඨ කුමරු ප්‍රධාන සිංහලයන් පනස් හය දෙනා පැවිදි - උපසම්පදාව ලැබීම (ලක්දිව සිදුකළ ප්‍රථම පැවිදි උපසම්පදාව)
- දුටුගැමුණු මහ රජතුමා රුවන් වැලි සෑය ඉදිකරන්නට මුල් ගල් තැබීම.
- රුවන් වැලි මහා සෑයේ ධාතු නිදන් කළේද ඇසල පොහොය දිනකදී ය.
- භික්ෂූන් වහන්සේලා පෙර වස් සමාදන් වන්නේ, ඇසල පුන්පොහෝ දින උපෝසථය කොට ඊට පසු දින ය.
(ඇසල අව පැළවිය)

නිකිණි පොහොය (අගොස්තු)

- නිකිණි පොහෝ දා අලුයම ආනන්ද ස්වාමීන් වහන්සේ සිව් ඉරියව්වෙන් තොරව රහන් වීම.

- සම්බුද්ධ පරිනිර්වානයෙන් තුන් මසක් ඉක්මගිය පසු මහා කාශ්‍යප මහ රහතන් වහන්සේ ප්‍රධාන පන්සියයක් රහතන් වහන්සේලාගේ සහභාගීත්වයෙන් රජගහ නුවර වේහාර පර්වතයෙහි සප්තපර්ණි ගුහාව අභිසය දී ප්‍රථම ධර්ම සංඝායනාව ආරම්භ කොට සත්මසකින් නිම කරන ලදී. එය පඤ්චසතික සංඝායනාව නමින් හැඳින්වේ.

- පෙරවස් සමාදන් වීමට නොහැකි වූ භික්ෂූන් වහන්සේලා පසුවස් සමාදන් වන්නේ, නිකිණි පුන් පොහෝ දින උපෝසථය කොට ඊට පසු දිනය. එනම් නිකිණි අවපැලවිය දාය.

බිහර පොහොය (සැප්තම්බර්)

- ආනන්ද ස්වාමීන් වහන්සේගේ මැදිහත් වීමෙන් හා අෂ්ට ගරු ධර්ම පිළිගැනීමෙන් ප්‍රජාපතී ගෝතමීය ප්‍රධාන පන්සියයක් ක්ෂත්‍රීය කුමාරිකාවන් පැවිදි - උපසම්පදාව ලැබීමෙන් විශාලා මහනුවර කුඨාගාර ශාලාවේදී භික්ෂූණී ශාසනය ආරම්භ විය.

වජ්‍ර පොහොය (ඔක්තෝම්බර්)

- සංඝමිත්තා රහත් මෙහෙණිය ප්‍රධාන භික්ෂූණී සංඝයාන් ජය ශ්‍රී මහා බෝධීන් වහන්සේගේ දක්ෂිණ ශාඛාවත්, ලක්දිවට වැඩමවාගෙන ඒම සඳහා අරිට්ඨ කුමරු ප්‍රමුඛ පිරිස පිටත්ව යෑම.

- බුදුරජාණන් වහන්සේගේ අධිෂ්ඨානය පරිදි දඹදිව ජය ශ්‍රී මහා බෝධියේ දක්ෂිණ ශාඛාව කඳින් වෙන් වී රන් කටාහයෙහි පිහිටා සිටීම.

- ප්‍රථම සිංහල රහතන් වහන්සේ වන අරිට්ඨ මහ රහතන් වහන්සේ පූජාරාම විහාරයේදී මිහිඳු මහ රහතන් වහන්සේ ප්‍රධාන භික්ෂු සංඝයා ඉදිරියේ විනය පිටකය සංගායනා කිරීම (බුද්ධ ශාසනය ලක්දිව මුල් බැස ගත්තේ ඉන් පසුවය)

- තවතිසා දෙවිලොව දී වස් පචාරණය කළ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දඹදිව සංකස්ස පුරයට වැඩම කිරීම (මෙම සිදුවීම දේවාචරෝහණය නමින් හැඳින්වේ)
- දේවාචරෝහණයෙන් පසු සංකස්ස පුරයේ සැරියුත් මහ රහතන් වහන්සේට ප්‍රඥාලාභි භික්ෂූන් අතර අග තනතුර පිරිනැමීම.
- මෙම ත්‍රි බෝසතාණන් වහන්සේ දේවාචරෝහණය දෑක පැහැදි පැවිදි වීම.
- භික්ෂූන් වහන්සේලා පෙරවස් පචාරණය නොහොත් මහ පචාරණය සිදු කිරීම.

ඉල් පොහොය (නොවැම්බර්)

- භික්ෂූන් වහන්සේලා පසුවස් පචාරණය සිදු කිරීම.
- ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් මෙම ත්‍රි බෝසතාණන් වහන්සේට ඊළඟ අන්තඃ කල්පයේදී මෙම ත්‍රි නමින් ලොචතුරා බුදු වන බවට අවසාන නියත විවරණය දීම.
- ප්‍රථම ධර්මදූත පිරිස වූ මහරහතන් වහන්සේලා හැටනම ධර්ම ප්‍රචාරය සඳහා විසිර යාම.
- බුදුරජාණන් වහන්සේ තුන්බෑ ජට්ඨයන් දමනය කරනු පිණිස උරුවෙල් දනව්ව බලා වැඩම කිරීම.
- සැරියුත් මහරහතන් වහන්සේ මගධ ජනපදයේ නාලක නම් ගමෙහි, තමා උපන් නිවසේදී, මව සෝවාන් ඵලයෙහි පිහිටුවා එම නිවසේ තමා උපන් ඕවරකයේදීම පිරිනිවන් පෑම.

උළුවස් පොහොය (දෙසැම්බර්)

- දක්ෂිණ බෝධි ශාඛාවන්, සංඝමිත්තා මහ රහත් භික්ෂූණීන් වහන්සේ ප්‍රධාන එකොළොස් නමක් භික්ෂූණීන් වහන්සේලාත්,

අරිට්ඨ කුමරු ප්‍රධාන දූත පිරිසත්, සොළොස් කුලයකට අයත් පිරිසත් මුහුදු මාර්ගයෙන් දඹකොළ පටුනට පැමිණීම.

- සමන්තකුඨ සිරිපා චන්දනාව උදුවස් පොහොය දිනයෙන් ආරම්භ වී වෙසක් පොහොය දිනයෙන් අවසන් වෙයි.

(මෙම කරුණු උපුටා ගැනීම මාපලගම සෝමස්සර හා හිමිගේ පොහොය වර්ණනාව පොතෙනි)

පන්සිල් සුරැකීමෙන් ලැබෙන ආනිශංස

01. ප්‍රාණඤානයෙන්වැළකී සිටීමෙන් ආනිශංස 23 ක් ලැබේ

1. ආරෝහ පරිනාහ දේහ සම්පත්තියෙන් යුත් තැනැත්තෙකු වීම
2. ජව සම්පත්තියෙන් යුතු තැනැත්තෙකු වීම
3. පොළොවෙහි මනාව පිහිටන පියවර ඇත්තෙකු වීම
4. රත්වත් පාට ශරීරයක් ඇත්තෙකු වීම
5. මෘදු මොළොක් ශරීරයක් ඇත්තෙකු වීම
6. නිර්මල පිරිසිදු පැවතුම් ඇත්තෙකු වීම
7. සුර වීර ගති ඇත්තෙකු වීම
8. මහා බලවත්තයෙකු වීම
9. නොපැකිලව කිව හැකි වචන ඇත්තෙකු වීම
10. ලෝක සත්ත්වයාට ප්‍රිය මනාප තැනැත්තෙකු වීම
11. පහ කළ දොස් ඇත්තෙකු වීම
12. කේළාම් කියා බිඳවිය නොහැකි පරිවාර සම්පත්තියක් ලැබීම
13. තැනි නොගන්නා කෙනෙකු වීම
14. විනාශ කළ නොහැකි උතුමෙක් වීම
15. පර උපක්‍රම වලින් අකල් මරණයන්ට පත් නොවීම
16. අනන්ත පරිවාර සම්පත් ඇත්තෙකු වීම

17. සුරුපි පුද්ගලයෙකු වීම
18. මනා සටහන් ඇත්තෙක් වීම
19. අල්ප ආබාධ ඇත්තෙක් වීම
20. ශෝක නොකරන්නෙක් වීම
21. ප්‍රියමනාප පුද්ගලයින්ගෙන් වෙන් වන්නට සිදු නොවීම
22. දීර්ඝායුෂ ලැබීම
23. මනාව පිහිටි අගපසග ඇත්තෙක් වීම

02. සොරකම් කිරීමෙන් වැළකී සිටීමෙන් ආතිශංස II ක් ලැබේ

1. මහා ධනවතකු වීම
2. බොහෝ ධන ධාන්‍ය ලබන්නෙකු වීම
3. අනන්ත හෝග සම්පත්ඇති තැනැත්තෙකු වීම
4. ඇත්තා වූ හෝග සම්පත් රැකගැනීමට හැකියාව ලැබීම
5. නූපත් වස්තුව ඉපදවීමට පුණ්‍ය ශක්තිය ඇති තැනැත්තෙකු වීම
6. කැමති යම් වස්තුවක් වෙයිද, එය වහා ලබන්නෙකු වීම
7. කිසිවෙකුටත් පැහැර ගැනීමට හෝ විනාශ කිරීමට නොහැකි ගිනි, ජල ආදියෙන් හානි සිදු නොවන වස්තු සම්පත් වලට හිමිකරුවෙකු වීම
8. සාධාරණ ධන වාසනා ඇත්තෙකු වීම
9. ලෝකයේ උත්තමයෙක් බවට පත්වීම
10. 'නැත' යන වචනය අසන්නටවත් නොලැබීම
11. සැප විහරණ ඇත්තෙකු වීම

03. වැරදි කාම සේවනයෙන් වැළකීමෙන් ආනිශංස 19 ක් ලැබේ.

1. සතුරන් නැත්තෙකු වීම
2. සියලු ජනතාවට ප්‍රියකරන තැනැත්තෙකු වීම
3. ආහාරපාන, ඇඳුම් පැළඳුම්, ඉඳුම් හිටුම් නොඅඩුව ලැබීමේ භාග්‍ය
4. සැපසේ නින්දයාම
5. සැපසේ අවදිවීම
6. අපාය භය නැත්තෙකු වීම
7. ක්‍රෝධය අඩු පුද්ගලයෙකු වීම
8. කාන්තාවක් වී හෝ පණ්ඩක, නපුංසක, උභතෝධ්‍යඤ්ජනක ආදී අභව්‍ය තත්ත්වයන්ට කිසි කලෙක් පත් නොවීම
9. ඒ ඒ දෙය පරීක්ෂා කරන්නෙකු වීම
10. කර නොබාගත් නෙකෙකු වීම
11. සැක බිය නිසා බිම බලාගෙන සිටින්නෙකු නොවීම
12. ඔවුනොවුන්ට ප්‍රියමනාප අඹු සැමියන් ලැබීම
13. පිරිපුන් ඉඳුරන් ඇති බව
14. පිරිපුන් ලක්ෂණ ඇති බව
15. සැක නැති පුද්ගලයෙකු වීම
16. මහන්සි නොවී ධනය ලැබීමේ භාග්‍යය
17. සැප විහරණ ඇත්තෙකු වීම
18. කුමන හේතුවක් නිසාවත් කිසි තැනක බිය නොවන්නෙකු වීම
19. ප්‍රියමනාප පුද්ගලයින්ගෙන් වෙන්වන්නට සිදු නොවීම

04. බොරු කීමෙන් වැළකී සිටීමෙන් ආනිශංස 14 ක් ලැබේ

1. අතිශයින් ප්‍රසන්න ඉඳුරුන් ඇත්තෙකු වීම
2. මිහිරි කටහඬක් ලබන්නෙකු වීම
3. එක සමානව පිහිටි සුදෝ සුදු වන් දන් දෙපෙළක් ලබන්නෙක් වීම
4. අශෝභන වූ තරබාරු ශරීර නොලබන්නෙකු වීම
5. අශෝභන වූ කෙටිටු ශරීර නොලබන්නෙකු වීම
6. අශෝභන වූ මිටි ශරීර නොලබන්නෙකු වීම
7. අශෝභන වූ උස් ශරීර නොලබන්නෙකු වීම
8. සැප ස්පර්ශ ලබන්නෙකු වීම
9. දුගඳක් නැති මහනෙල් මල් සුවඳින් යුත් මුඛයක් ලැබීම
10. සුවච කීකරු පරිවාර පිරිසක් ලැබීම
11. විශ්වාස කළහැකි වචන ඇත්තෙකු වීම
12. නෙළුම් මල්පෙත්තක් බඳු රත්පැහැ මුදුමොලොක් දිවක් ලබන්නෙකු වීම
13. උඩඟු නොවන තැනැත්තෙකු වීම
14. වපල අදහස් - වපල ක්‍රියා නැත්තෙකු වීම

05. සුරාපානයෙන් වැළකී සිටීමෙන් ආනිශංස 30 ක් ලැබේ.

1. තුන් කල්හි කරන යම් කටයුත්තක් වෙයිද එය වහා වැටහෙන බව
2. උමතුභාවයට පත් නොවීම
3. අලස නොවීම
4. කෙළ තොලු නොවීම
5. අප්‍රමාද විහරණ ඇත්තෙකු වීම
6. තැති ගැනීම් නැත්තෙකු වීම
7. අන්‍යයන්ට ඊර්ෂ්‍යා නොකරන්නෙකු වීම

8. කේළාමි, පරුෂ වචන, හිස් වචන, කියන්නෙකු නොවීම
9. කළගුණ දන්නෙකු වීමට
10. මසුරු මල නැත්තෙකු වීම
11. මහා සිල්වතෙකු වීම
12. ක්‍රෝධ නොකරන්නෙකු වීම
13. පවට බිය ඇත්තෙකු වීම
14. මහා ප්‍රාඥවන්තයෙකු වීම
15. දාර්ශනික අදහස් ඇති පණ්ඩිතයෙකු වීම
16. සෑම කල්හිම එළඹසිටි සිහි ඇත්තෙකු වීම
17. ඥානවන්තයෙකු වීම
18. නොහික්මුණු ක්‍රියා ඇත්තෙකු නොවීම
19. තරුණ මදයෙන් මත් නොවූවෙකු වීම
20. මෝහයෙන් මුලාවී කටයුතු කරන්නෙකු නොවීම
21. එකට එක කරන්නෙකු නොවීම
22. සත්‍ය වචන කථා කරන්නෙකු වීම
23. දිවා රාත්‍රී අලස නොවී කටයුතු කරන්නෙකු වීම
24. කළ උපකාරයට ප්‍රති උපකාර කරන්නෙකු වීම
25. ත්‍යාගවන්තයෙකු වීම
26. සෘජු ගති පැවතුම් ඇති තැනැත්තෙකු වීම
27. පාපයට ලජ්ජා ඇති ගුණවතෙකු වීම
28. සෘජු අදහස් ඇත්තෙකු වීම
29. මහාවිත්තන ශක්තියක් ඇත්තෙකු වීම
30. අර්ථය අනර්ථය වැටහෙන හසල බුද්ධියක් ඇති තැනැත්තෙකු වීම

• යමෙක් පන්සිල් ආරක්‍ෂා කරයි නම් ඔහුට ඉහත සඳහන් ආනිශංස සියල්ලම ලබාගත හැකිය. එමෙන්ම පන්සිල් ආරක්‍ෂා කරන තැනැත්තා, සතර අපාගත නොවී සුගතියේ

උපත ලබයි. එබැවින් ඔබත් පංසිල් ආරක්ෂා කිරීමට
උත්සාහවත් වෙන්නා....!!!

06. බුදුගුණ වැඩිමෙන් ලැබෙන ආතිශංස බිඳක්...

1. සතර අපායට පත් නොවීම
2. පිට සක්වල නූපදීම
3. අඳ, ගොළු, බිහිරි ආදී අභව්‍ය නොවීම
4. උමතුභාවයට පත් නොවීම
5. මිස දිටු නොගැනීම
6. පාපයට ලජ්ජා භය ඇතිවීම
7. අධි කුසලයට හිත නැමීම
8. අපල උචුදුරු දුරුවී කුසල විපාක මතු වීම
9. විශාරද වීම (ගුණ නුවණ දෙකින්)
10. සතිය හා නුවණ ඵලඹ සිටීම
11. මරණයට අහිතව මුහුණ දීම
12. මුහුණේ වර්ණය පැහැපත් වීම
13. ලෝකයාට ප්‍රියමනාප වීම
14. වස, විස, අවි ආයුධ, ගිනි, විපත් වලින් හානි සිදු නොවීම
15. බොහෝකොට සිව්පස ප්‍රත්‍ය ලැබීම
16. දෙවියන්ගේ දෑහැමි රැකවරණය ලැබීම
17. අන් අයගේ කරුණා මෙමත්‍රියට ලක් වීම
18. භූත, පිසාව, ප්‍රේත, ආදී විපත් ලං නොවීම
19. තමන් සිතූ පැතු පැතුම් ඒ ලෙසටම ඉටු වීම
20. බුදු බව පිණිස පවා සිත නැමීම
21. තම හදවත බුදු මැදුරක් මෙන් පිහිටීම
22. සුවසේ නිදීම - අවදිවීම

23. නපුරු සිහින නොපෙනීම
24. සම්මා දිට්ඨියෙහි පිහිටීම
25. ධාරණ ශක්තිය හා අවබෝධ කර ගැනීමේ දක්ෂතාවය ඇතිවීම
26. බුදුගුණ වැඩු යමෙකුට යම් උපක්ලේෂයක් නිසා බුදු කෙනෙකුන් මුණ නොගැසුනේ නම් ඔවුන් වෙතට බුදුවරු වැඩම කිරීම සිදුවීම
27. බුදුගුණ වඩා මේ ජීවිතයේදී මග එල නොලැබුණේ නම් ඒකාන්තයෙන්ම සුගති පරායන වීම
28. භය, තැතිගැනීමක්, ලොමුඩැහැ ගැනීමක්, සිදුනොවීම
29. සෑම කෙනෙක්ම තමා වෙතට නැමීගත් පැවතුම් ඇත්තෝ වීම
30. තම යෝජනා, අදහස් , අත් අය එකහෙලාම පිළිගැනීම
31. බුදුගුණ වඩන්නා යම් මූල කර්මස්ථානයකට සිත යෙදූ වහාම සිත සමාධිගත වීම
32. කොඩිවින, බන්ධන, ඇස්වහ, කටවහ, හෝවහ ආදී විපත් නොවීම
33. ප්‍රභූවරුන්ගේ ගෞරව සැලකිල්ලට භාජනය වීම
34. නිහතමානී පැවතුම් හා ගතිගුණ දියුණුවීම
35. බුදුගුණ වඩන්නා සත්‍යවාදියෙකු බවට පත්වීම
36. බුදුගුණ වඩන තැනැත්තා නිතරම සෝමනසස් සහගත සිහින් යුතුව ජීවිතය ගත කිරීම

07. සිල් සමාදන්වූ පසු වැලකි සිටිය යුතු දෙවිස් කථා...

1. රජවරුන් ගැන කථා
2. සොරුන් ගැන කථා
3. මැති ඇමතිවරුන් ගැන කථා
4. පිරිස් ගැන කථා
5. හොල්මන් ගැන කථා

6. යුද්ධ ගැන කථා
7. ක්‍රීඩා ගැන කථා
8. ආහාර පාන ගැන කථා
9. ඇඳුම් පැළඳුම් ගැන කථා
10. ශරීරයේ පළඳින මල් මාලා ගැන කථා
11. සුවඳ විලවුන් ගැන කථා
12. ඥාතීන් ගැන කථා
13. යාන වාහන ගැන කථා
14. ගමේ සිදුවන දේවල් ගැන කථා
15. නියමි ගමේ සිදුවන දේවල් ගැන කථා
16. නගරයේ සිදුවන දේවල් ගැන කථා
17. ජන පදවල සිදුවන දේ ගැන කථා
18. කාන්තාවන් ගැන කථා
19. පුරුෂයින් ගැන කථා
20. සුරා වර්ග ගැන කථා
21. මගතොටි සිදුවන දේ ගැන කථා
22. නානතොටේ දෙඩු කථා
23. මියගිය උදවිය ගැන කථා
24. ඕපාදූප කථා
25. ලෝකය ගැන කියවෙන බාහිර මතවාද කථා
26. මහ මුහුද ගැන කියවෙන මතවාද කථා
27. 'වෙනස්තොවන දේවල් තිබේ' යනාදී මතවාද කථා
28. 'මරණින් මතු කිසිවෙක් නැත' යනාදී මතවාද කථා
29. ගේදොර ඉඩකඩම් දියුණුකර ගැනීම ගැන කථා
30. අනුන්ගේ හා තමන්ගේ ධන හානි ආදිය ගැන කථා
31. පාංච කාම සූපය ගැන කථා
32. 'ශරීරයට දුක් දීමෙන් නිවන් ලද හැක්කේය' යනාදී කථා

බුදු ඇසින් දුටු සසුනේ පරිභානිය

සම්මාසම්බුද්ධ ශාසනයේ ආරම්භය හා සංවර්ධනය ගැන පමණක් නොව එහි පරිභානිය ගැනත් සූත්‍ර දේශනාවන්හිත්, අටුවා විස්තර වලත් සඳහන් වෙයි.

මනෝරථපූරණී අට්ඨ කථාවෙහි සඳහන් අධිගම අන්තර්ධානය, ලිංග අන්තර්ධානය, ප්‍රතිපත්ති අන්තර්ධානය පර්යාප්ති අන්තර්ධානය ධාතු අන්තර්ධානය යන පඤ්ච අන්තර්ධානයන් ගැන සිත යොමු කරමු.

1. අධිගම අන්තර්ධානය

සතර මාර්ග, සතරඵල, සතර පටිසම්භිදා, ජලභිඤ්ඤා යන මොවුහු අධිගම නම්වෙති. ඔවුනතුරෙන් සතර පටිසම්භිදාවෝ ප්‍රථමයෙන් අතුරුදන් වෙති. බුද්ධ පරිනිර්වාණයෙන් වසර දහසක් පමණ කාලය තුළදී පමණක්, සතර පටිසම්භිදාවන් උපදවා ගැනීමට සමර්ථ වෙති. දෙවනුව ජලභිඤ්ඤාවන් අතුරුදහන් වනු ලැබේ. ඉන් පසු ශුෂ්ක විපස්සනා වශයෙන් භාවනා වඩා සතර මාර්ග සතර ඵල උපදවා ගනිති. ඉන් පසු රහත් විමට ද නොහැකිව ආනාථනම් මාර්ග ඵලය පමණක් උපදවා ගනිති. එසේ අනුක්‍රමයෙන් සෝවාන් මාර්ග ඵලයද උපදවා ගැනීමට නොහැකි වූ කල්හි අධිගම අන්තර්ධානය සිදුවන්නේය.

2. ප්‍රතිපත්ති අන්තර්ධානය

සමත විපස්සනා භාවනා, ධූතංග දහතුන, සතර සංවර ශීලය යනාදිය ප්‍රතිප්තියයි. මේ කාලේ භාවනා කිරීමත් ධ්‍යාන, අභිඤා, මාර්ගඵල නිවන් අවබෝධ කරගත නොහැකි යැයි සිතා. භාවනා ක්‍රම

අත් හරිති. ධූතංග සමාදානයෙන් තොරවෙති. ක්‍රමයෙන් සතර සංවරශීලය ආරක්‍ෂා කිරීමෙන් වළකින්නාහ. පසු කලෙක කුඩා අනු කුඩා ශික්‍ෂා පද මඬින්නාහ. ඔවුනොවුන්ගේ දුටු වරද පෙන්වා නොදීමාදියෙන් පසු බස්නා වූ භික්‍ෂූහු ගරුකාපන්නි වලට පත්වී පාරාජිකාවන්ද ගණන් නොගෙන ඒවා මඬින්නාහ. මෙසේ පිරිහීමට ගොස්, අවසාන භික්‍ෂුවගේ සීල විපත්තියෙන් හෝ අභාවයෙන් ප්‍රතිපත්ති අන්තර්ධානය සිදුවන්නේය.

3. පර්යාප්ති අන්තර්ධානය

සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේ වදාල අසුභාරදහසක් වූ ශ්‍රී සද්ධර්ම එසේත් නැතිනම් අටුවා සහිත ත්‍රිපිටකය යම් තාක් කල් ධාරණය කරගෙන සිටිත්ද, එතෙක් පර්යාප්ති ධර්මය ආරක්‍ෂා වන්නේය. වර්තමාන කාලයේද එබඳු ත්‍රිපිටක ධාරිත්‍ර වැඩ සිටිති. කලියුග කාලයෙහි රජවරු අධාර්මිෂ්ඨ වූ කල මැති ඇමතිවරුන්ද අධාර්මිෂ්ඨ වන්නාහ. කල්යාණමේදී ජනපද වැසියෝද ඔවුන්ව අනුගමනය කරති. මෙසේ වූ කල්හි නිසි කලට වැසි නොවසින්නේය. ගොවිතැන් පාළු වි භික්‍ෂූන්ට සිව්පසයෙන් උපස්ථාන කිරීමට ද නොහැකි වන්නේය. එවිට පර්යාප්ති දරන්නෝ කල් යාමේදී ධාරණය නොකරති. ත්‍රිපිටක අන්තර්ධානය ඇරඹෙන්නේ අභිධර්ම පිටකයේ සිටයි. ක්‍රමයෙන් සූත්‍ර පිටකයද විනය පිටකයද ප්‍රතිලෝම වශයෙන් අතුරුදහන් වනනේය. ආමිසාපේක්‍ෂකයන් අතර කිහිපදෙනෙක් ජාතක පාලිය දරාගෙන සිට පසු කලෙක එයද අතුරුදහන් වන්නේය. සතරපද ගාථාවක් දන්නා කෙනෙක් නැති තරමටම ත්‍රිපිටකය මිනිසුන් අතුරෙන් අතුරුදහන් වී යන්නේය. එසේ වීමෙන් පර්යාප්ති අන්තර්ධානය සිදුවන්නේය.

4. ලිංග අන්තර්ධානය

භික්‍ෂුව ගිහියගෙන් වෙන්කර පෙන්වන ංසකේතය වන්නේ පාත්‍ර චීවර දරීමයි. කල්යාණමේදී පාත්‍රය පාවිච්චි කිරීමෙන් වළකී. ඉන් පසු කැප සිවුරු පාවිච්චි කිරීම අතහරින්නේය. පසු කාලෙක චීවර ධාරණය මුළුමනින්ම අත් හරිති. කුඩා කහ පැහැති රෙදි පටියක් අතෙහි හෝ ගෙලෙහි ගැටගසා තිබිති. කෙස් රැවුල් ඡේදනය

නොකරති. අභ්‍යුද්‍යවත් පෝෂණය කරමින් වෙළඳාම් ගොවිතැන් කරමින් ජීවත් වන තඳර, අපි හික්කුන්යැයි කියා ගනිමින් සංඝයා සඳහා දෙන දන් පිළිගනිති. පසු කලෙක කහ පාටරෙදි කැබැල්ලද ගලවා දති. මෙසේ ලිංග අන්තර්ධානය සිදු වන්නේය.

5. ධාතු අන්තර්ධානය

ලෝකධාතුවෙහි තිබෙන සියලුම සඵල ධාතූන් වහන්සේලා බෝ මැඩට වැඩමවා ජීවමාන බුදුරජාණන් වහන්සේ වැනි බුදුරුවක් මැවෙන්නේය. දෙතිස් මහා පුරුෂ ලක්ෂණාදියෙන් සමූපලක්ෂිත වූ මේ බුදුරුව අහසට පැන නැගී යමක ප්‍රාතිභායථි පා, බුදුරජාණන්වහන්සේ ගේ අධිෂ්ඨාන බලයෙන් ඉබේම ගිනි ඇවිලි ආදාහනය වන්නේය. මෙසේ ධාතු අන්තර්ධානය සිදුවන්නේය.

බුදු සසුනේ පිරිහීම හා අන්තර්ධානය මෙය කියවා ගෙන යන විට මනසට මැවී පෙනෙනු ඇතැයි සිතමි. ඒ අනුව අප විසින් සිතට ගතයුතුව ඇති කරුණ නම්, ඒ සාසන පරිහානිය අවම කිරීමට අපෙන් ඉටුවිය යුතු දේ නොපිරිහෙලා ඉටු කල යුතු බවයි. හික්කුන් වහන්සේලා ධර්මය විනය ඉගෙන ගෙන ලෝ සසුන් වැඩ වසමින්. සිවුරේ ගෞරවය රකිමින්, හොඳින් ගත කරනවා නම් ශාසනයේ පිරිහීම ඉක්මන් වන්නේ නැත.

(‘සසුන’ පුවත්පතින් උපුටා ගන්නා ලදී)

පුණ්‍යානුමෝදනාව ...

මෙම පොත දහම් පඬුරක් ලෙස බෙදා දීමේ මහඟු කුසල ආනිශංස බලයෙන්, ශ්‍රී කල්‍යාණී යෝගාග්‍රම සංස්ථාවේ මහෝපාද්ධ්‍යාය, මහා කම්මට්ඨානාචාර්ය, අනිගරු පූජ්‍යපාද නාලයනේ අරියධම්මාභිධාන නායක ස්වාමීන්වහන්සේට නිදුක් නිරෝගී සුවපත් බවත්, දිගාසිරි සම්පත් අභිවර්ධනය සඳහාත්, පැතුම් පරිදි උතුම් ලොචිතුරා සම්මා සම්බුද්ධත්වය ලබනු සඳහාත් හේතු වාසනා වේවා ...

නාලයන ආරණ්‍යවාසී අගුල්ගමුවේ අරියනන්ද ස්වාමීන් වහන්සේ ඇතුළු සියළු ස්වාමීන් වහන්සේලාගේ සියළු සමයක්පුර්වතා ඉෂ්ඨ සිද්ධිවේවා... ශාසනික සේවාවන්හි යෙදීමට දිගාසිරි අභිවර්ධනය වේවා. මේ කුසලය ගරු කම්මට්ඨානාචාර්ය සුල්ලානාගොඩ සද්ධාශීල මාහිමිපාණන් වහන්සේට නිරෝගී සුව හා දිගාසිරි ලබන්නට හේතු වාසනා වේවා.

මෙම මා හැඟි ධර්ම ග්‍රන්ථයට අවශ්‍ය දහම් කරුණු සපයා දෙමින්, මහත් සේ උදව් උපකාර කළ සියළුම ස්වාමීන් වහන්සේලාට මේ කුසලානිශංස බලයෙන් ආයුරාරෝග්‍යාදී ශ්‍රී සම්පත්තියත්, ධර්ම සංකල්පනා සමෘද්ධ වීමෙන් ශාන්ති ලක්ෂණ නිර්වාණ ධාතුවත් සුවසේ සාක්ෂාත් වේවා.

එසේම මෙම පොත මුද්‍රණය කිරීමට ඉතා සතුටින් භාගත් පින්කැමති, විශ්‍රාමික පාඨශාලාචාරීන් යක්කල, කමලා කුලරත්න මාතාවට සහ බ්‍රේගේඩියර් ප්‍රියන්තර මහතා සහ ගම්පහ යක්කල අවට දායක පිරිස ඇතුළු සම්බන්ධ වූ සැමටත් දිමුතු මුද්‍රණාලයේ අධිපති බණ්ඩාර මහතා ඇතුළු සැමටත් දෙව් මිනිස් සැප උදාකෙරෙත්වා! චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මය අවබෝධ කරගෙන වහ වහා මේ සංසාරයෙන් එතෙර වීමට මේ පුණ්‍ය කමියත් හේතු වාසනා වේවා..!

මෙයට,

සසුන් ලැදි,

වරපලානේ සීලවංශ හිමි.